

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 193

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

15 august 2009

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2009/C 193/01 Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 180, 1.8.2009 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2009/C 193/02 Cauza C-165/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 4 mai 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag, F. Pals/College van Gedeputeerde Staten van Groningen, terț interesat: RWE Power AG 2

2009/C 193/03 Cauza C-166/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 11 mai 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne/Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, terți interesați: Electrabel Nederland NV și Burgemeester en Wethouders 3

RO

2009/C 193/04	Cauza C-167/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Olanda) la 11 mai 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne/Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, terți interesați: E.On Benelux și Burgemeester en Wethouders Rotterdam	4
2009/C 193/05	Cauza C-182/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Regatul Unit) la 19 mai 2009 — Seaport (NI) Limited/Department of the Environment for Northern Ireland	5
2009/C 193/06	Cauza C-188/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Republica Polonă) la 28 mai 2009 — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku/Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku	6
2009/C 193/07	Cauza C-191/09 P: Recurs introdus la 29 mai 2009 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 10 martie 2009 în cauza T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), fostă Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), fostă Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT/Consiliul Uniunii Europene	7
2009/C 193/08	Cauza C-193/09 P: Recurs introdus la 1 iunie 2009 de Kaul GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 25 martie 2009 în cauza T-402/07, Kaul GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) — Bayer AG	8
2009/C 193/09	Cauza C-194/09 P: Recurs introdus la 1 iunie 2009 de Alcoa Trasformazioni Srl împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 25 martie 2009 în cauza T-332/06, Alcoa Trasformazioni Srl/Comisia	8
2009/C 193/10	Cauza C-195/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (England and Wales) la 29 mai 2009 — Synthon BV/Merz Pharma GmbH & Co KG	9
2009/C 193/11	Cauza C-196/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Camera de recurs a școlilor europene la 29 mai 2009 — Paul Miles și alți, Robert Watson Mac Donald/Secrétaire général des Écoles européennes	9
2009/C 193/12	Cauza C-199/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāts (Republica Letonă) la 4 iunie 2009 — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests	10
2009/C 193/13	Cauza C-200/09 P: Recurs introdus la 27 mai 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 10 martie 2009 în cauza T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), fostă Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), fostă Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT/Consiliul Uniunii Europene	10
2009/C 193/14	Cauza C-204/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 8 iunie 2009 — Flachglas Torgau GmbH/Bundesrepublik Deutschland	11

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2009/C 193/15	Cauza C-208/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 iunie 2009 — Ilonka Sayn-Wittgenstein	12
2009/C 193/16	Cauza C-209/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 10 iunie 2009 — Lahti Energia Oy	12
2009/C 193/17	Cauza C-211/09: Acțiune introdusă la 11 iunie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	13
2009/C 193/18	Cauza C-214/09 P: Recurs introdus la 12 iunie 2009 de Anheuser-Busch, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 25 martie 2009 în cauza T-191/07, Anheuser-Busch, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Budějovický Budvar, národní podnik	13
2009/C 193/19	Cauza C-215/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Markkinaoikeus (Suomi) la 15 iunie 2009 — Mehiläinen Oy, Suomen Terveystalo Oyj/Oulun kaupunki	14
2009/C 193/20	Cauza C-220/09: Acțiune introdusă la 16 iunie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta	15

Tribunalul de Primă Instanță

2009/C 193/21	Cauza T-259/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009 — Spania/Comisia [„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — In pentru fibre — Cănepe — Banane — Raportul OLAF — Raportul Curții de Conturi — Reuniunea bilaterală vizată de articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1663/95 — Încălcarea a unor norme fundamentale de procedură — Practică abuzivă — Existența unui prejudiciu financiar cauzat FEOGA”]	16
2009/C 193/22	Cauza T-435/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 iunie 2009 — Danjaq/OAPI — Mission Productions (Dr. No) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Dr. No — Opoziția titularului unor mărci verbale neînregistrate și a semnelor Dr. No și Dr. NO — Lipsa condiției referitoare la existența unor mărci anterioare — Lipsa unui semn distinctiv utilizat în comerț — Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b), alineatul (2) litera (c) și alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b), alineatul (2) litera (c) și alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	16
2009/C 193/23	Cauze conexe T-273/06 și T-297/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009 — ISD Polska și alții/Comisia [„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare pentru restructurare acordate de Republica Polonă unui producător de oțel — Decizie prin care ajutoarele sunt considerate în parte incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Protocolul nr. 8 privind restructurarea industriei siderurgice poloneze — Acțiune în anulare — Calitate procesuală activă — Termen de introducere a acțiunii — Admisibilitate — Încredere legitimă — Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Rata dobânzii care trebuie aplicată pentru rambursarea ajutoarelor incompatibile — Obligație de cooperare strânsă cu statul membru — Rată a dobânzii compusă — Articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 794/2004”]	17

2009/C 193/24	Cauza T-288/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009 — Regionalny Fundusz Gospodarczy/Comisia [„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare pentru restructurare acordate de Republica Polonă unui producător de oțel — Decizie prin care ajutoarele sunt considerate în parte incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Protocolul nr. 8 privind restructurarea industriei siderurgice poloneze — Rata dobânzii care trebuie aplicată pentru rambursarea ajutoarelor incompatibile — Obligație de cooperare strânsă cu statul membru — Articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 794/2004”] 17	17
2009/C 193/25	Cauza T-291/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009 — Operator ARP/Comisia [„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare pentru restructurare acordate de Republica Polonă unui producător de oțel — Decizie prin care ajutoarele sunt considerate în parte incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Protocolul nr. 8 privind restructurarea industriei siderurgice poloneze — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Noțiunea de beneficiar — Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999”] 18	18
2009/C 193/26	Cauza T-24/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009 — ThyssenKrupp Stainless/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Produse plate din oțel inoxidabil — Decizie de constatare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 a unei încălcări a articolului 65 CO după expirarea Tratatului CECO — Suprataxa pe aliaj — Competența Comisiei — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Autoritate de lucru judecat — Dreptul la apărare — Acces la dosar — Prescripție — Principiul non bis in idem — Cooperare pe parcursul procedurii administrative”] 18	18
2009/C 193/27	Cauzele conexe T-81/07, T-82/07 și T-83/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009 — KG Holding și alții/Comisia [„Ajutoare de stat — Ajutor pentru restructurare acordat KG Holding NV de autoritățile olandeze — Decizie care declară ajutorul incompatibil cu piața comună și prin care se ordonă recuperarea acestuia — Acțiune în anulare — Inadmisibilitate parțială — Recuperarea ajutorului de la întreprinderile beneficiare aflate în faliment — Orientările comunitare privind ajutorul de stat în vederea salvării și restructurării întreprinderilor aflate în dificultate”) 19	19
2009/C 193/28	Cauza T-414/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 iulie 2009 — Euro-Information/OAPI (Reprezentare a unei mâini ținând un card urmat de trei triunghiuri) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative reprezentând o mână ținând un card urmat de trei triunghiuri — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 19	19
2009/C 193/29	Cauza T-419/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009 — Okalux/OAPI [„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marcă comunitară verbală OKATECH — Revocare parțială — Termen de introducere a acțiunii — Articolele 57 și 77a din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolele 58 și 80 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Principiile protecției încrederii legitime și securității juridice — Dreptul de a fi ascultat”] 20	20
2009/C 193/30	Cauza T-444/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 iunie 2009 — CPEM/Comisia („FSE — Desființarea unui sprijin financiar — Raport al OLAF”) 20	20
2009/C 193/31	Cauza T-16/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009 — Perfetti Van Melle/OAPI-Cloetta Fazer (CENTER SHOCK) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară verbală CENTER SHOCK — Mărci naționale verbale anterioare CENTER — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul (52) alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul CE) nr. 207/2009]”] 20	20

2009/C 193/32	Cauza T-311/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 iulie 2009 — Fitoussi/OAPI — Lorient (IBIZA REPUBLIC) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative IBIZA REPUBLIC — Marcă națională figurativă anterioară care reprezintă o stea cu cinci colțuri înconjurată de un cerc — Motiv absolut de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 21	21
2009/C 193/33	Cauza T-258/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2009 — Polonia/Comisia [„Acțiune în anulare — Măsuri tranzitorii care trebuie să fie adoptate ca urmare a aderării unor noi state membre — Regulamentul (CE) nr. 60/2004 de instituire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului — Termen de introducere a acțiunii — Data la care începe să curgă termenul — Tardivitate — Inadmisibilitate”] 21	21
2009/C 193/34	Cauza T-524/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 iunie 2009 — AVLUX/Parlamentul European („Acțiune în anulare — Contracte de achiziții publice de servicii — Cerere de ofertă în vederea extinderii și renovării clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg — Respingerea ofertei unui candidat — Anularea procedurii de atribuire a contractului — Nepronunțarea asupra fondului”) 22	22
2009/C 193/35	Cauza T-550/08 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 30 iunie 2009 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen/Comisia [„Măsuri provizorii — Decizie a Comisiei de aplicare a unei amenzi — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii (rambursarea amenzii deja plătite și renunțarea la garanția bancară) — Absența fumus boni iuris și lipsa urgenței”] 22	22
2009/C 193/36	Cauza T-173/09 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 8 iunie 2009 — Z/Comisia [„Măsuri provizorii — Accesul unui terț vizat la o decizie a Comisiei de stabilire a unei amenzi, încă nepublicată — Cerere de măsuri provizorii — Nepronunțare asupra fondului — Lipsa urgenței”) 22	22
2009/C 193/37	Cauza T-184/09: Acțiune introdusă la 14 mai 2009 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene 23	23
2009/C 193/38	Cauza T-212/09: Acțiune introdusă la 2 iunie 2009 — Danemarca/Comisia 23	23
2009/C 193/39	Cauza T-226/09: Acțiune introdusă la 9 iunie 2009 — British Telecommunications/Comisia 24	24
2009/C 193/40	Cauza T-227/09: Acțiune introdusă la 10 iunie 2009 — Feng Shen Technology/OAPI– Majtczak (FS) 24	24
2009/C 193/41	Cauza T-230/09: Acțiune introdusă la 10 iunie 2009 — BT Pension Scheme Trustees/Comisia 25	25
2009/C 193/42	Cauza T-236/09: Acțiune introdusă la 8 iunie 2009 — Evropaiki Dynamiki/Comisia 26	26
2009/C 193/43	Cauza T-237/09: Acțiune introdusă la 17 iunie 2009 — Région wallonne/Comisia 27	27
2009/C 193/44	Cauza T-238/09: Acțiune introdusă la 23 iunie 2009 — Sniace/Comisia 28	28
2009/C 193/45	Cauza T-239/09 P: Recurs introdus la 16 iunie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 31 martie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-146/07, Marcuccio/Comisia 28	28

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2009/C 193/46	Cauza T-244/09: Acțiune introdusă la 22 iunie 2009 — Accenture Global Services/OAPI — Silver Creek Properties (acsensa)	29
2009/C 193/47	Cauza T-245/09: Acțiune introdusă la 24 iunie 2009 — Shell Hellas/Comisia	29
2009/C 193/48	Cauza T-246/09: Acțiune introdusă la 29 iunie 2009 — Insula/Comisia	30
2009/C 193/49	Cauza T-250/09: Acțiune introdusă la 23 iunie 2009 — Cesea Group/OAPI — Mangini & C. (mangiami)	31
2009/C 193/50	Cauza T-251/09: Acțiune introdusă la 26 iunie 2009 — Société des Pétroles Shell/Comisia	32
2009/C 193/51	Cauza T-255/09: Acțiune introdusă la 30 iunie 2009 — Caixa Geral de Depósitos/OAPI — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona („la Caixa”)	32
2009/C 193/52	Cauza T-218/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 26 iunie 2009 — Lemans/OAPI — Turner (ICON)	33
2009/C 193/53	Cauza T-389/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 26 iunie 2009 — Lemans/OAPI — Turner (ICON)	33
2009/C 193/54	Cauza T-435/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 iunie 2009 — Tokita Management Service/OAPI — Eminent Food (Tomatoberry)	33

Tribunalul Funcției Publice

2009/C 193/55	Cauza F-39/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 6 mai 2009 — Campos Valls/Consiliul (Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Numire — Post de șef de unitate — Respingerea candidaturii reclamantului — Condiții prevăzute de anunțul pentru ocuparea unui post vacant — Eroare vădită de apreciere)	34
2009/C 193/56	Cauza F-137/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 6 mai 2009 — Sergio și alții/Comisia (Funcție publică — Drepturi și obligații — Libertate sindicală — Memorandum de înțelegere Comisie — organizații sindicale și profesionale — Decizii individuale de detașare/scutire de serviciu întemeiate pe un protocol — Act care lezează — Calitate procesuală activă — Funcționar care acționează în nume propriu, iar nu în numele unei organizații sindicale — Inadmisibilitate — Notificare a respingerii reclamației către avocatul reclamantilor — Moment de la care începe să curgă termenul de recurs)	34
2009/C 193/57	Cauza F-43/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 18 iunie 2009 — Spee/Europol (Funcție publică — Personal al Europol — Post vacant — Procedură de selecție)	35

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2009/C 193/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 180, 1.8.2009

Publicații anterioare

JO C 167, 18.7.2009

JO C 153, 4.7.2009

JO C 141, 20.6.2009

JO C 129, 6.6.2009

JO C 113, 16.5.2009

JO C 102, 1.5.2009

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 4 mai 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag, F. Pals/College van Gedeputeerde Staten van Groningen, terț interesat: RWE Power AG

(Cauza C-165/09)

(2009/C 193/02)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State (Țările de Jos)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag, F. Pals

Pârât: College van Gedeputeerde Staten van Groningen

Terț interesat: RWE Power AG

Întrebările preliminare

1) Obligația de interpretare conformă cu directivele implică faptul că obligațiile prevăzute de Directiva 96/61/CE ⁽¹⁾ privind prevenirea și controlul integrat al poluării (în prezent Directiva 2008/1/CE ⁽²⁾) privind prevenirea și controlul integrat al poluării), transpuse în cadrul Wet milieubeheer (Legea privind gestiunea mediului), pot și trebuie interpretate în sensul că, la soluționarea unei cereri de autorizație de mediu, trebuie să se țină seama pe deplin de plafoanele de emisie de SO₂ prevăzute de Directiva 2001/81/CE ⁽³⁾ privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (denumită în continuare „Directiva PNE”), în special în ceea ce privește obligațiile prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Directiva 96/61/CE, în prezent Directiva 2008/1/CE?

2a) Obligația unui stat membru de a se abține să adopte dispoziții de natură să compromită în mod serios realizarea

rezultatului prevăzut de o directivă se aplică de asemenea perioadei cuprinse între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Directiva PNE?

2b) În perioada cuprinsă între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010, se impun obligații pozitive statelor membre în cauză, pe lângă obligația acestora de abținere sau în locul acesteia, în cazul în care la sfârșitul perioadei menționate va avea loc sau riscă să aibă loc o depășire a plafoanelor naționale de SO₂ prevăzute de Directiva PNE?

2c) Pentru a răspunde la întrebările 2a) și 2b), prezintă importanță faptul că din cererea de eliberare a unei autorizații de mediu privind o instalație care va contribui sau riscă să contribuie la depășirea plafoanelor naționale de emisie de SO₂ prevăzute de Directiva PNE rezultă că instalația va fi pusă în funcțiune cel mai devreme în anul 2011?

3a) Obligațiile menționate în cadrul celei de a doua întrebări implică obligația statului membru în cauză de a refuza eliberarea unei autorizații de mediu sau de a o condiționa de prevederi și restricții suplimentare în cazul în care nu se garantează că instalația pentru care se solicită autorizația nu va contribui sau nu riscă să contribuie la depășirea plafoanelor naționale de emisie de SO₂ prevăzute de Directiva PNE? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să se țină seama de măsura în care instalația în cauză va contribui sau riscă să contribuie la această depășire?

3b) Rezultă, dimpotrivă, din Directiva PNE că un stat membru, chiar în cazul depășirii sau al riscului de depășire a plafoanelor naționale de emisie de SO₂, dispune de o marjă de apreciere pentru a asigura realizarea obiectivelor prevăzute de directivă astfel încât acesta poate, în locul respingerii cererii de autorizație sau al condiționării acesteia de prevederi și restricții suplimentare, să adopte alte măsuri, precum o altfel de compensare?

4) În măsura în care obligațiile avute în vedere în cuprinsul celei de a doua și al celei de a treia întrebări se impun statelor membre, un particular poate invoca respectarea acestora în fața instanței naționale?

5a) Un particular poate invoca în mod direct articolul 4 din Directiva PNE?

5b) În cazul unui răspuns afirmativ, acest articol poate fi invocat în mod direct începând cu data de 27 noiembrie 2002 sau numai începând cu data de 31 decembrie 2010? Pentru a răspunde la această întrebare, prezintă importanță faptul că din cererea de eliberare a unei autorizații de mediu rezultă că instalația autorizată va fi pusă în funcțiune cel mai devreme în anul 2011?

6) În special, în cazul în care acordarea unei autorizații de mediu și/sau alte măsuri contribuie la depășirea plafoanelor naționale de emisie de SO₂ prevăzute de Directiva PNE sau riscă să contribuie la această depășire, poate un particular să invoce în temeiul articolului 4 din această directivă:

a) un drept general de a solicita adoptarea de către statul membru în cauză a unui pachet de măsuri prin intermediul cărora să se limiteze până în anul 2010 emisiile naționale anuale de SO₂ la plafoane care nu le depășesc pe cele naționale de emisie potrivit Directivei PNE sau, dacă nu este posibil, a unui pachet de măsuri prin intermediul cărora să se limiteze emisiile la acest nivel cât mai repede posibil după această dată?

b) drepturi concrete de a solicita adoptarea de către statul membru în cauză a unor măsuri specifice privind o anumită instalație — de exemplu sub forma respingerii unei cereri de autorizație sau a condiționării acestei autorizații de prevederi sau restricții suplimentare — care să contribuie la limitarea până în anul 2010 a emisiilor naționale anuale de SO₂ la plafoane care nu le depășesc pe cele naționale de emisie potrivit Directivei PNE sau, dacă nu este posibil, a unui pachet de măsuri specifice care să determine limitarea emisiilor la acest nivel cât mai repede posibil după această dată?

6c) Pentru a răspunde la întrebările 6a) și 6b), prezintă importanță măsura în care instalația în cauză contribuie la depășire sau la riscul de depășire a pragurilor?

(1) Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183).

(2) Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (versiune codificată) (JO L 24, p. 8).

(3) Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumii poluanți atmosferici (JO L 309, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 231).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 11 mai 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne/Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, terți interesați: Electrabel Nederland NV și Burgemeester en Wethouders

(Cauza C-166/09)

(2009/C 193/03)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne

Pârât: Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Terți interesați: Electrabel Nederland NV și Burgemeester en Wethouders Rotterdam

Întrebările preliminare

1) Obligația de interpretare conformă cu directivele implică faptul că obligațiile prevăzute de Directiva 2008/1/CE ⁽¹⁾ privind prevenirea și controlul integrat al poluării, transpuse în cadrul Wet milieubeheer (Legea privind gestiunea mediului), pot și trebuie interpretate în sensul că, la soluționarea unei cereri de autorizație de mediu, trebuie să se țină seama pe deplin de plafoanele de emisie de SO₂ și de NO_x prevăzute de Directiva 2001/81/CE ⁽²⁾ privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (denumită în continuare „Directiva PNE”), în special în ceea ce privește obligațiile prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Directiva 2008/1/CE?

2a) Obligația unui stat membru de a se abține să adopte dispoziții de natură să compromită în mod serios realizarea rezultatului prevăzut de o directivă se aplică de asemenea perioadei cuprinse între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Directiva PNE?

2b) În perioada cuprinsă între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010, se impun obligații pozitive statelor membre în cauză, pe lângă obligația acestora de abținere sau în locul acesteia, în cazul în care la sfârșitul perioadei menționate va avea loc sau riscă să aibă loc o depășire a plafoanelor naționale de SO₂ și/sau de NO_x prevăzute de Directiva PNE?

2c) Pentru a răspunde la întrebările 2a) și 2b), prezintă importanță faptul că din cererea de eliberare a unei autorizații de mediu privind o instalație care va contribui sau riscă să contribuie la depășirea plafoanelor naționale de

emisie de SO₂ și/sau de NO_x prevăzute de Directiva PNE rezultă că instalația va fi pusă în funcțiune cel mai devreme în anul 2011?

- 3a) Obligațiile menționate în cadrul celei de a doua întrebări implică obligația statului membru în cauză de a refuza autorizația de mediu sau de a o condiționa de prevederi și restricții suplimentare în cazul în care nu se garantează că instalația pentru care se solicită autorizația nu va contribui sau nu riscă să contribuie la depășirea plafoanelor naționale de emisie de SO₂ și/sau de NO_x prevăzute de Directiva PNE? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să se țină seama de măsura în care instalația în cauză va contribui sau riscă să contribuie la această depășire?
- 3b) Rezultă, dimpotrivă, din Directiva PNE că un stat membru, chiar în cazul depășirii sau al riscului de depășire a plafoanelor naționale de emisie de SO₂ și/sau de NO_x, dispune de o marjă de apreciere pentru a asigura realizarea obiectivelor prevăzute de directivă astfel încât acesta poate, în locul respingerii cererii de autorizație sau al condiționării acesteia de prevederi și restricții suplimentare, să adopte alte măsuri, precum o altfel de compensare?
- 4) În măsura în care obligațiile avute în vedere în cuprinsul celei de a doua și al celei de a treia întrebări se impun statelor membre, un particular poate invoca respectarea acestora în fața instanței naționale?
- 5a) Un particular poate invoca în mod direct articolul 4 din Directiva PNE?
- 5b) În cazul unui răspuns afirmativ, acest articol poate fi invocat în mod direct începând cu data de 27 noiembrie 2002 sau numai începând cu data de 31 decembrie 2010? Pentru a răspunde la această întrebare, prezintă importanță faptul că din cererea de eliberare a unei autorizații de mediu rezultă că instalația autorizată va fi pusă în funcțiune cel mai devreme în anul 2011?
- 6) În special, în cazul în care acordarea unei autorizații de mediu și/sau alte măsuri contribuie la depășirea plafoanelor naționale de emisie de SO₂ și/sau de NO_x prevăzute de Directiva PNE sau riscă să contribuie la această depășire, poate un particular să invoce în temeiul articolului 4 din această directivă:
- a) un drept general de a solicita adoptarea de către statul membru în cauză a unui pachet de măsuri prin intermediul cărora să se limiteze până în anul 2010 emisiile naționale anuale de SO₂ și de NO_x la plafoane care nu le depășesc pe cele naționale de emisie potrivit Directivei PNE sau, dacă nu este posibil, a unui pachet de măsuri prin intermediul cărora să se limiteze emisiile la acest nivel cât mai repede posibil după această dată?
 - b) drepturi concrete de a solicita adoptarea de către statul membru în cauză a unor măsuri specifice privind o anumită instalație — de exemplu sub forma respingerii unei cereri de autorizație sau a condiționării acestei autorizații de prevederi sau restricții suplimentare — care să contribuie la limitarea până în anul 2010 a emisiilor naționale anuale de SO₂ și de NO_x la plafoane care nu le depășesc pe cele naționale de emisie potrivit Directivei PNE sau, dacă nu este posibil, a unui pachet de măsuri

specifice care să determine limitarea emisiilor la acest nivel cât mai repede posibil după această dată?

- 6c) Pentru a răspunde la întrebările 6a) și 6b), prezintă importanță măsura în care instalația în cauză contribuie la depășire sau la riscul de depășire a pragurilor?

-
- (¹) Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (versiune codificată) (JO L 24, p. 8).
- (²) Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 231).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Olanda) la 11 mai 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne/Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, terți interesați: E.On Benelux și Burgemeester en Wethouders Rotterdam

(Cauza C-167/09)

(2009/C 193/04)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne

Pârât: Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Terți interesați: E.On Benelux și Burgemeester en Wethouders Rotterdam

Întrebările preliminare

- 1) Obligația de interpretare conformă cu directivele implică faptul că obligațiile prevăzute de Directiva 96/61/CE (¹) privind prevenirea și controlul integrat al poluării (în prezent Directiva 2008/1/CE (²) privind prevenirea și controlul integrat al poluării), transpuse în cadrul Wet milieubeheer (Legea privind gestiunea mediului), pot și trebuie interpretate în sensul că, la soluționarea unei cereri de autorizație de mediu, trebuie să se țină seama pe deplin de plafoanele de emisie de SO₂ și de NO_x prevăzute de Directiva 2001/81/CE (³) privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (denumită în continuare „Directiva PNE”), în special în ceea ce privește obligațiile prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Directiva 96/61/CE, în prezent Directiva 2008/1/CE?

- 2a) Obligația unui stat membru de a se abține să adopte dispoziții de natură să compromită în mod serios realizarea rezultatului prevăzut de o directivă se aplică de asemenea perioadei cuprinse între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Directiva PNE?
- 2b) În perioada cuprinsă între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010, se impun obligații pozitive statelor membre în cauză, pe lângă obligația acestora de abținere sau în locul acesteia, în cazul în care la sfârșitul perioadei menționate va avea loc sau riscă să aibă loc o depășire a plafoanelor naționale de SO₂ și/sau de NO_x prevăzute de Directiva PNE?
- 2c) Pentru a răspunde la întrebările 2a) și 2b), prezintă importanță faptul că din cererea de eliberare a unei autorizații de mediu privind o instalație care va contribui sau riscă să contribuie la depășirea plafoanelor naționale de emisie de SO₂ și/sau de NO_x prevăzute de Directiva PNE rezultă că instalația va fi pusă în funcțiune cel mai devreme în anul 2011?
- 3a) Obligațiile menționate în cadrul celei de a doua întrebări implică obligația statului membru în cauză de a refuza eliberarea unei autorizații de mediu sau de a o condiționa de prevederi și restricții suplimentare în cazul în care nu se garantează că instalația pentru care se solicită autorizația nu va contribui sau nu riscă să contribuie la depășirea plafoanelor naționale de emisie de SO₂ și/sau de NO_x prevăzute de Directiva PNE? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să se țină seama de măsura în care instalația în cauză va contribui sau riscă să contribuie la această depășire?
- 3b) Rezultă, dimpotrivă, din Directiva PNE că un stat membru, chiar în cazul depășirii sau al riscului de depășire a plafoanelor naționale de emisie de SO₂ și/sau de NO_x, dispune de o marjă de apreciere pentru a asigura realizarea obiectivelor prevăzute de directivă astfel încât acesta poate, în locul respingerii cererii de autorizație sau al condiționării acesteia de prevederi și restricții suplimentare, să adopte alte măsuri, precum o altfel de compensare?
- 4) În măsura în care obligațiile avute în vedere în cuprinsul celei de a doua și al celei de a treia întrebări se impun statelor membre, un particular poate invoca respectarea acestora în fața instanței naționale?
- 5a) Un particular poate invoca în mod direct articolul 4 din Directiva PNE?
- 5b) În cazul unui răspuns afirmativ, acest articol poate fi invocat în mod direct începând cu data de 27 noiembrie 2002 sau numai începând cu data de 31 decembrie 2010? Pentru a răspunde la această întrebare, prezintă importanță faptul că din cererea de eliberare a unei autorizații de mediu rezultă că instalația autorizată va fi pusă în funcțiune cel mai devreme în anul 2011?
- 6) În special, în cazul în care acordarea unei autorizații de mediu și/sau alte măsuri contribuie la depășirea plafoanelor naționale de emisie de SO₂ și/sau de NO_x prevăzute de Directiva PNE sau riscă să contribuie la această depășire,

poate un particular să invoce în temeiul articolului 4 din această directivă:

- a) un drept general de a solicita adoptarea de către statul membru în cauză a unui pachet de măsuri prin intermediul cărora să se limiteze până în anul 2010 emisiile naționale anuale de SO₂ și de NO_x la plafoane care nu le depășesc pe cele naționale de emisie potrivit Directivei PNE sau, dacă nu este posibil, a unui pachet de măsuri prin intermediul cărora să se limiteze emisiile la acest nivel cât mai repede posibil după această dată?
- b) drepturi concrete de a solicita adoptarea de către statul membru în cauză a unor măsuri specifice privind o anumită instalație — de exemplu sub forma respingerii unei cereri de autorizație sau a condiționării acesteia autorizării de prevederi sau restricții suplimentare — care să contribuie la limitarea până în anul 2010 a emisiilor naționale anuale de SO₂ și de NO_x la plafoane care nu le depășesc pe cele naționale de emisie potrivit Directivei PNE sau, dacă nu este posibil, a unui pachet de măsuri specifice care să determine limitarea emisiilor la acest nivel cât mai repede posibil după această dată?
- 6c) Pentru a răspunde la întrebările 6a) și 6b), prezintă importanță măsura în care instalația în cauză contribuie la depășire sau la riscul de depășire a pragurilor?

- (¹) Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183).
- (²) Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (versiune codificată) (JO L 24, p. 8).
- (³) Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 231).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Regatul Unit) la 19 mai 2009 — Seaport (NI) Limited/Department of the Environment for Northern Ireland

(Cauza C-182/09)

(2009/C 193/05)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Seaport (NI) Limited

Pârât: Department of the Environment for Northern Ireland

Întrebările preliminare

- 1) Care este întinderea prerogativei acordate statelor membre în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Directiva 2001/42/CE ⁽¹⁾ cu privire la evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului pentru a decide că nu este posibil să se solicite o evaluare ecologică a unui plan sau a unui program al cărui prim act formal de elaborare a intervenit înainte de 21 iulie 2004 și care sunt criteriile pe care autoritățile naționale le pot lua în considerare, de la caz la caz, pentru a lua o astfel de decizie?
- 2) Autoritatea națională a unui stat membru, care a decis în 2004 că un anumit plan poate să respecte cerințele directivei (și care și-a menținut acest punct de vedere ulterior, inclusiv în fața instanței naționale), poate să revină asupra acestei decizii și să stabilească, în noiembrie 2007, că nu este posibil ca planul menționat să respecte cerințele directivei?
- 3) Procesul de decizie descris în cuprinsul întrebării anterioare echivalează cu o decizie retroactivă de constatare a lipsei de fezabilitate, iar, în caz afirmativ, astfel de decizii retroactive sunt compatibile cu articolul 13 alineatul (3) din directivă, iar, în caz afirmativ, în ce condiții?
- 4) Criteriile luate în considerare de autoritatea națională în prezenta cauză pentru a decide, la 6 noiembrie 2007, că nu era posibilă realizarea unei evaluări ecologice a proiectului de plan pentru regiunea Nord (Draft North Area Plan) reprezentau aspecte pe care aceasta era îndreptățită să le ia în considerare în cadrul unei decizii adoptate în temeiul articolului 13 alineatul (3) din directivă?

⁽¹⁾ JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Republica Polonă) la 28 mai 2009 — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku/Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Cauza C-188/09)

(2009/C 193/06)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Pârâte: Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatele (1) și (2) din Prima directivă 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind impozitele pe cifra de afaceri ⁽¹⁾, coroborat cu articolul 2 și cu articolul 10 alineatele (1) și (2), precum și cu articolul 17 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽²⁾, se opune unei dispoziții, precum articolul 111 alineatul (2), coroborat cu alineatul (1) al aceluiași articol, din ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr. 54, p. 535, Legea din 11 martie 2004 privind TVA, denumită în continuare „Legea din 2004 privind TVA”), care prevede că persoanele impozabile care efectuează vânzări către persoane fizice ce nu desfășoară activități economice și către persoane fizice ce exercită activități economice în cadrul unei exploatații agricole individuale, își pierd temporar dreptul de a diminua valoarea taxei datorate cu o sumă corespunzând la 30 % din valoarea taxei plătite în amonte pentru achiziționarea unor bunuri și servicii, din moment ce nu îndeplinesc obligația de a utiliza case de marcat pentru a înregistra cifra de afaceri și valoarea taxei datorate?
- 2) „Măsurile speciale” menționate la articolul 27 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, pot, având în vedere natura și obiectivul acestora, consta într-o limitare temporară a dreptului de a deduce, astfel cum prevede articolul 111 alineatul (2), coroborat cu alineatul (1) al aceluiași articol din Legea din 2004 privind TVA, în privința unor persoane impozabile care nu respectă obligația de a înregistra cifra de afaceri și valoarea taxei datorate prin intermediul unor case de marcat și, în acest sens, introducerea acestor măsuri necesită aplicarea procedurii prevăzute la articolul 27 alineatele (2)-(4) din A șasea directivă din 17 mai 1977?
- 3) Dreptul conferit statelor membre de articolul 33 alineatul (1) din A șasea directivă permite acestora să instituie o sancțiune care constă în pierderea temporară, de către persoanele impozabile care nu respectă obligația de a utiliza case de marcat pentru a înregistra cifra de afaceri și valoarea taxei datorate, a dreptului de a diminua valoarea taxei datorate cu o sumă care corespunde la 30 % din valoarea taxei plătite în amonte pentru achiziționarea de

bunuri și servicii, astfel cum prevede articolul 111 alineatul (2) coroborat cu alineatul (1) al aceluiași articol din Legea din 2004 privind TVA?

⁽¹⁾ JO 71, p. 1301.

⁽²⁾ JO L 145, p. 1.

Recurs introdus la 29 mai 2009 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 10 martie 2009 în cauza T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), fostă Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), fostă Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-191/09 P)

(2009/C 193/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, G. Berrisch, avocat)

Celelalte părți în proces: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), fostă Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), fostă Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurrentului

Recurrentul solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 10 martie 2009 în măsura în care Tribunalul (1) a anulat articolul 1 din regulamentul atacat în măsura în care taxa antidumping impusă asupra exporturilor în Comunitatea Europeană de produse fabricate de reclamantele în primă instanță este superioară taxei care ar fi fost aplicabilă dacă prețul la export nu ar fi fost ajustat în temeiul unui comision de plată atunci când produsele erau vândute de agentul intermediar al comerciantului afiliat, Sepco SA (punctul 1 din dispozitivul hotărârii atacate) și (2) a obligat Consiliul la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a unui sfert din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantele în primă instanță (punctul 3 din dispozitivul hotărârii atacate);

— pronunțarea definitivă cu privire la litigiu și respingerea cererii introductive în totalitate;

— obligarea reclamantelor în primă instanță la plata cheltuielilor de recurs și a cheltuielilor procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Consiliul susține că Tribunalul de Primă Instanță:

— a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat, prin analogie, jurisprudența privind noțiunea de entitate economică unică în privința articolului 2 alineatul (2) punctul (i) din regulamentul antidumping de bază ⁽¹⁾, întrucât a ignorat faptul că pentru calcularea valorii normale și calcularea prețului la export, precum și în ceea ce privește problema dacă ajustările pot fi realizate sunt reglementate de norme distincte; astfel, Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de motivare;

— a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat sarcina probei care incumbă instituțiilor atunci când realizează o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază în sensul că nu a aplicat normele care reglementează sarcina probei în cauzele antidumping și, prin urmare, a săvârșit o eroare de drept prin neaplicarea standardelor corecte de control judiciar care reglementează o evaluare economică de către instituții;

— a săvârșit o eroare de drept prin aplicarea unui criteriu juridic incorect atunci când a evaluat decizia instituțiilor de a realiza o ajustare potrivit articolului 2 alineatul (10) litera (i), întrucât a examinat această decizie bazându-se pe premisa că noțiunea de entitate economică unică se aplică comparației dintre valoarea normală și prețul la export;

— a săvârșit o eroare de drept atunci când a hotărât că instituțiile săvârșiseră o eroare vădită de apreciere prin aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază;

— a săvârșit o eroare de drept prin aplicarea unei interpretări prea stricte a obligației de informare;

— a săvârșit o eroare de drept prin neaplicarea corectă a criteriului juridic al unei încălcări a dreptului la apărare pe care o identificase (în mod corect);

— a săvârșit o eroare de drept atunci când a evaluat efectul neregularității de procedură invocate în sensul că s-a întemeiat pe constatările eronate în drept privind legalitatea ajustării operate în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1-20, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

Recurs introdus la 1 iunie 2009 de Kaul GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 25 martie 2009 în cauza T-402/07, Kaul GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) — Bayer AG

(Cauza C-193/09 P)

(2009/C 193/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Kaul GmbH (reprezentanți: R. Kunze, avocat și solicitor, G. Würtenberger, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale), Bayer AG

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 25 martie 2009, Kaul GmbH/OAPI — Bayer (T-402/07) (denumită în continuare „hotărârea recurată”), prin care prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 1 august 2007, de menținere a deciziei diviziei de opoziție prin care a fost respinsă opoziția formulată împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 000 195 370 „ACRCOL”;
- programarea unei ședințe orale în fața Curții de Justiție după depunerea concluziilor în cadrul fazei scrise a procedurii;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță încalcă prevederile relevante din cadrul Regulamentului (CE) nr. 40/904⁽¹⁾ și, în plus, nu respectă normele fundamentale de procedură. Pentru aceste motive, consideră că recursul declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 25 martie 2009 este întemeiat, invocând următoarele motive:

- Tribunalul a interpretat în mod greșit articolul 74 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94/CE privind marca comunitară și, ca urmare, a încălcat dispoziția citată prin pronunțarea hotărârii recurate;
- potrivit hotărârii recurate, o încălcare a dreptului de a fi ascultat nu prezenta importanță din punctul de vedere al soluționării procedurii, astfel încât Tribunalul a greșit și a încălcat articolul 61 alineatul (2) și articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 privind marca comunitară;
- Tribunalul a greșit menținând evaluarea Camerei de recurs a OAPI privind criteriile de existență a riscului de confuzie în conformitate cu articolul 81 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 privind marca comunitară.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

Recurs introdus la 1 iunie 2009 de Alcoa Trasformazioni Srl împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 25 martie 2009 în cauza T-332/06, Alcoa Trasformazioni Srl/Comisia

(Cauza C-194/09 P)

(2009/C 193/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Alcoa Trasformazioni Srl (reprezentanți: M. Siragusa, T. Müller-Ibold, T. Graf și F. Salerno, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 25 martie 2009 în cauza T-332/06, Alcoa Trasformazioni Srl/Comisia;
- anularea deciziei 2006/C 214/03 a Comisiei, notificată Republicii Italiene la 19 iulie 2006, în măsura în care privește tarifele pentru electricitate aplicabile uzinelor de aluminiu deținute de Alcoa Trasformazioni Srl.

În subsidiar,

- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru examinare în conformitate cu hotărârea Curții.

În ambele cazuri,

- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 69 din Regulamentul de procedură al Curții, inclusiv a sumelor care au fost plătite cu titlu de cheltuieli de judecată în cadrul procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Având în vedere faptul că anterior Comisia apreciască că tarifele pentru electricitate aplicabile industriilor mari consumatoare de energie din Italia nu constituiau un ajutor de stat, întrebarea care se pune este ce normă trebuie să aplice Comisia, în aceste împrejurări, pentru examinare și motivare înainte de deschiderea unei proceduri oficiale. Alcoa susține că în cazul

în care Comisia a apreciat în prealabil că o măsură nu constituia un ajutor de stat, aceasta nu poate iniția o astfel de procedură înainte de a desfășura o examinare preliminară exhaustivă care să justifice motivele pentru care constatările sale anterioare nu mai sunt valabile. În plus, Comisia trebuie să indice aceste motive suficient de clar în decizia sa de inițiere a procedurii oficiale. Alcoa susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind că Comisia putea iniția o procedură oficială fără a examina dacă analiza sa inițială care figurează în decizia din 1996 devenise caducă. Concluzia anterioară a Comisiei potrivit căreia măsura nu constituia un ajutor implică de asemenea problema procedurii care trebuie aplicată în cazul în care Comisia decide reexaminarea problemei și inițierea unei proceduri oficiale împotriva măsurii vizate. Rezultă în același timp din normele de procedură în vigoare, precum și din principiile fundamentale ale securității juridice și protecției încrederii legitime că în astfel de împrejurări trebuie să se aplice procedura privind examinarea ajutoarelor existente. Se susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că în mod întemeiat Comisia s-a bazat pe procedura aplicabilă ajutoarelor noi atunci când a examinat tarifele plătite în favoarea Alcoa.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (England and Wales) la 29 mai 2009 — Synthon BV/Merz Pharma GmbH & Co KG

(Cauza C-195/09)

(2009/C 193/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Synthon BV

Pârâtă: Merz Pharma GmbH & Co KG

Întrebările preliminare

- 1) În sensul articolelor 13 și 19 din Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 al Consiliului ⁽¹⁾, o autorizație reprezintă o „primă autorizație de introducere pe piață în Comunitate” dacă a fost eliberată în temeiul unei reglementări naționale care este conformă cu Directiva 65/65/CEE a Consiliului ⁽²⁾, sau trebuie să se stabilească în plus, că, pentru a elibera autorizația în cauză, autoritățile naționale au efectuat o evaluare a datelor astfel cum prevede procedura administrativă definită în această directivă?
- 2) În sensul articolelor 13 și 19 din Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 al Consiliului, expresia „primă autorizație de introducere pe piață în Comunitate” acoperă autorizațiile care, potrivit legislației interne, pot coexista cu un sistem de

autorizare care este conform cu Directiva 65/65/CEE a Consiliului?

- 3) Un produs a cărui introducere pe piață pentru prima oară în Comunitatea Economică Europeană a fost autorizată fără a fi făcut obiectul procedurii administrative prevăzute de Directiva 65/65/CEE a Consiliului se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1768/92 al Consiliului, astfel cum este definit la articolul 2 din acesta?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la cea de a treia întrebare, certificatul suplimentar de protecție eliberat pentru acest produs este nevalid?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 al Consiliului din 18 iunie 1992 privind instituirea unui certificat suplimentar de protecție pentru medicamente (JO L 182, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 130).
- ⁽²⁾ Directiva 65/65/CEE a Consiliului din 26 ianuarie 1965 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind specialitățile farmaceutice (JO L 22, p. 369).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Camera de recurs a școlilor europene la 29 mai 2009 — Paul Miles și alți, Robert Watson Mac Donald/Secrétaire général des Écoles européennes

(Cauza C-196/09)

(2009/C 193/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Camera de recurs a școlilor europene

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Paul Miles și alții, Robert Watson Mac Donald

Pârât: Secrétaire général des Écoles européennes

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 234 din Tratatul CE trebuie interpretat în sensul că o instanță precum Camera de recurs, instituită prin articolul 27 din Convenția privind definirea statutului școlilor europene ⁽¹⁾, intră în domeniul său de aplicare și, atunci când aceasta statuează în ultimă instanță este obligată să sesizeze Curtea de Justiție?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolele 12 și 39 din Tratatul CE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unui sistem de remunerare precum cel existent în cadrul școlilor europene, întrucât acest sistem, chiar dacă privește în mod expres funcționarii comunitari, nu permite să se ia în considerare în totalitate, inclusiv în mod retroactiv, deprecierea unei monede care antrenează o pierdere a puterii de cumpărare pentru profesorii detașați de autoritățile statului membru în cauză?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, o diferență de situație precum cea constatată între profesorii detașați la școli europene a căror remunerație este asigurată atât de autoritățile lor naționale și de școala europeană în cadrul căreia predau, pe de o parte, și funcționarii Comunității Europene a căror remunerație este asigurată exclusiv de aceasta, pe de altă parte, poate justifica, având în vedere principiile cuprinse în articolele citate anterior și chiar dacă statutul [personalului detașat la școli europene] se referă în mod expres la cel al funcționarilor comunitari, ca respectivele cursuri de schimb reținute pentru a asigura menținerea unei puteri de cumpărare echivalente să nu fie aceleași?

(¹) JO 1994, L 212, p. 3, Ediție specială, 16/vol. 1, p. 21.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāts (Republica Letonă) la 4 iunie 2009 — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-199/09)

(2009/C 193/12)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Schenker SIA

Părât: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

Articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93 (¹) al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care se introduce o cerere de informații tarifare obligatorii, este necesar să se emită informații obligatorii cu privire la mărfuri identice, care au în comun denumirea comercială, numărul de articol sau orice alt criteriu distinctiv sau de identificare a mărfii?

(¹) JO L 253, p. 1, Ediție specială 02/vol. 7, p. 3.

Recurs introdus la 27 mai 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 10 martie 2009 în cauza T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), fostă Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), fostă Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-200/09 P)

(2009/C 193/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. van Vliet, C. Clyne, agenți)

Celelalte părți în proces: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), fostă Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), fostă Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea punctului 1 din hotărâre;
- respingerea acțiunii în întregime;
- obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie în cadrul prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

PRIMUL MOTIV DE RECURS — Aplicarea conceptului de entitate economică unică pentru determinarea prețului de export

Comisia consideră că Tribunalul a săvârșit două erori de drept atunci când a declarat că: „Potrivit unei jurisprudențe constante privind calcularea valorii normale, aplicabile prin analogie calculării prețului de export, împărțirea activităților de producție și de vânzare în interiorul unui grup format din societăți distincte din punct de vedere juridic nu afectează faptul că este vorba despre o entitate economică unică ce organizează în acest mod un ansamblu de activități exercitate, în alte cazuri, de o entitate care este unică și din punct de vedere juridic”.

În primul rând, hotărârea Tribunalului este afectată de o lipsă de motivare întrucât nu indică deloc de ce conceptul numit al „entității economice unice” ar trebui să se aplice, de asemenea, prin analogie, determinării prețului de export pentru calcularea marjei de dumping.

În al doilea rând, în mod eronat Tribunalul nu a urmat jurisprudența constantă a Curții în materia entității economice unice, în care s-a decis în sens opus astfel cum reiese, printre altele, din Hotărârile Sharp Corporatin, Minolta Camera, Ricoh și Canon II.

AL DOILEA MOTIV DE RECURS — Sarcina probei și nivelul de control jurisdicțional

Acest motiv de recurs privește sarcina probei și nivelul de control jurisdicțional. Comisia consideră în această privință că, la punctele 180-190, Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept prin neaplicarea nivelului adecvat de control jurisdicțional. Invocând Hotărârea Kundan și Tata, Tribunalul a omis să țină cont de faptul că în urma acestei hotărâri, redactarea articolului 20 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază a fost modificată în mod expres pentru a putea rezolva situații precum cea în cauză. Acest lucru lasă în mod clar o anumită marjă de apreciere instituțiilor. Tribunalul a aplicat un criteriu juridic incorect, făcând astfel ca asupra instituțiilor să apese o sarcină a probei deosebit de oneroasă, într-un domeniu în care acestea se bucură în mod normal de o largă putere de apreciere. Prin urmare, Tribunalul nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale existența unei erori vădite de apreciere a faptelor săvârșite de instituții.

AL TREILEA MOTIV DE RECURS — Articolul 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază

Acest al treilea motiv contestă punctele 193-197 din hotărârea atacată. Rezultă că dacă primul sau al doilea motiv de recurs ar fi considerate întemeiate, ar rezulta așadar chiar din raționamentul Tribunalului că concluzia sa potrivit căreia articolul 2 alineatul (10) primul paragraf a fost încălcat de instituții este eronată din punct de vedere juridic.

AL PATRULEA MOTIV DE RECURS — Dreptul la apărare

Acest motiv vizează punctele 200-211 din hotărârea atacată. Comisia consideră că la aceste puncte Tribunalul a aplicat un criteriu excesiv de strict, și prin urmare nejustificat, în ceea ce privește dreptul la apărare al reclamantelor. Cuantumul ajustării și tranzacțiile vizate de aceasta fuseseră deja aduse la cunoștința reclamantelor cu un anumit timp în urmă (încă de la primul document de informare finală). Pe de altă parte, pentru a răspunde unei observații formulate de reclamante după ce au primit acest document, Comisia a precizat în al doilea document de informare finală că referința anterioară la articolul 2 alineatul (9) ca temei juridic pentru a opera ajustarea în cauză fusese eronată. Reclamantele erau așadar perfect informate cu privire la motivele exacte care au condus Comisia la operarea unei ajustări, și anume că aceasta a considerat că Sepco acționa în calitate de intermediar ale cărui funcții, exercitate în contul reclamantelor, erau analoge celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

Comisia consideră astfel că a oferit reclamantelor informații suficiente pentru ca acestea să își poată exercita în mod util dreptul la apărare. Tribunalul a săvârșit așadar o eroare de drept atunci când a lăsat să se înțeleagă, la punctul 201, că în

comunicarea finală ar fi trebuit să fie cuprinse mai multe informații în această privință. Contrar celor sugerate de Tribunal, reclamantele cunoșteau motivele pentru care Comisia intenționa să propună această ajustare Consiliului, și anume faptul că legăturile Sepco cu reclamantii erau reglementate de articolul 2 alineatul (10) litera (i) a doua teză. În plus, Comisia consideră că poziția sa este susținută de jurisprudența anterioară a Curții (de exemplu Hotărârea EFMA).

În sfârșit, Comisia consideră că Tribunalul a săvârșit, la punctul 209, o eroare de drept întrucât confundă problema de fond privind legalitatea de a opera o ajustare cu problema respectării dreptului la apărare al reclamantelor. Tribunalul declară: „Or, s-a demonstrat [...] mai sus că [instituțiile au acționat în mod ilegal prin realizarea ajustării]. Prin urmare, trebuie concluzionat că” prin neprezentarea motivării lor ultime la momentul celei de a doua comunicări finale, instituțiile au încălcat dreptul la apărare al reclamantelor. Totuși, nu există, contrar celor susținute de Tribunal, nicio legătură de cauzalitate între aceste două aspecte. Simplul fapt că Tribunalul concluzionează că ajustarea a fost, în opinia sa, realizată în mod eronat, nu înseamnă că dreptul la apărare al reclamantelor a fost încălcat. Problema este dacă instituțiile au oferit reclamantelor, în cadrul procedurii administrative, informațiile necesare pentru a putea comunica informații. Faptul că Tribunalul consideră ajustarea drept ilegală nu înseamnă că „prin urmare” dreptul la apărare al reclamantelor a fost încălcat în cursul procedurii administrative.

ÎNTREBAREA DACĂ CURTEA POATE EA ÎNSĂȘI SĂ SE PRONUNȚE CU PRIVIRE LA MOTIVELE ÎN CAUZĂ (SAU DACĂ ACEASTA TREBUIE SĂ TRIMITĂ CAUZA TRIBUNALULUI)

Potrivit Comisiei, în cazul în care Curtea ar considera că motivele de mai sus sunt întemeiate și ar anula punctul 1 din dispozitivul hotărârii atacate, aceasta ar dispune așadar de un dosar suficient de complet pentru a se pronunța ea însăși asupra motivelor relevante (și pentru a le respinge). Cu toate acestea, este vorba despre o problemă de competența Curții, iar Comisia nu va dezvolta acest punct.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 8 iunie 2009 — Flachglas Torgau GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-204/09)

(2009/C 193/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Flachglas Torgau GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

- 1) a) Articolul 2 alineatul (2) a doua teză din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (⁽¹⁾) trebuie interpretat în sensul că numai organismele și instituțiile care, potrivit dreptului național, adoptă decizia finală (cu caracter obligatoriu) în cadrul procedurii legislative acționează în baza capacităților lor legislative, sau acționează astfel organismele și instituțiile cărora dreptul național le-a încredințat competențe și dreptul de a participa în cadrul procedurii legislative, permițându-le în special să prezinte proiecte de legi și să emită avize cu privire la astfel de proiecte?
 - b) Statele membre pot prevedea că noțiunea de autoritate publică nu include organismele și instituțiile care acționează în baza capacităților lor judiciare și legislative numai dacă, la data adoptării Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului, dispozițiile constituționale ale acestora nu prevăd o procedură de recurs în sensul articolului 6 din directiva menționată?
 - c) Organismele sau instituțiile care acționează în baza capacităților lor legislative sunt excluse din definiția autorității publice numai până la finalizarea procedurii legislative?
- 2) a) Confidențialitatea procedurilor, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima teză litera (a) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului, este prevăzută de lege atunci când dispozițiile de drept național adoptate pentru a transpune Directiva 2003/4 prevăd, la modul general, că cererea de acces la informații despre mediu trebuie respinsă în cazul în care dezvăluirea acestor informații ar afecta în mod negativ confidențialitatea procedurilor desfășurate de autoritățile publice care sunt supuse obligației de a furniza informații, sau este necesar pentru aceasta ca o dispoziție legală specifică să prevadă confidențialitatea procedurilor?
 - b) Confidențialitatea procedurilor, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima teză litera (a) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului, este prevăzută de lege atunci când în dreptul național există un principiu general

nescris de drept potrivit căruia procedurile administrative ale autorităților nu sunt publice?

(⁽¹⁾) JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 iunie 2009 — Ilonka Sayn-Wittgenstein

(Cauza C-208/09)

(2009/C 193/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Pârât: Landeshauptmann von Wien

Întrebarea preliminară

Articolul 18 CE se opune unei dispoziții conform căreia autoritățile competente ale unui stat membru refuză recunoașterea numelui, stabilit în alt stat membru, al unui copil adoptat (adult), în cazul în care numele conține un titlu de noblețe care nu este permis în acest stat membru (inclusiv în temeiul dreptului constituțional)?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 10 iunie 2009 — Lahti Energia Oy

(Cauza C-209/09)

(2009/C 193/16)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lahti Energia Oy

Alte părți: Lahden seudun ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie considerată o activitate în sensul articolului 3 din Directiva 2000/76/CE ⁽¹⁾ arderea în cazanul unei centrale de producere de energie, în calitate de combustibil suplimentar, a unui gaz rezultat dintr-o uzină de gaz, dacă acesta nu este purificat după gazificare?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare ar fi negativ, caracteristicile deșeurilor destinate incinerării sau conținutul de particule sau de alte impurități al gazului care urmează să fie ars au vreun efect asupra aprecierii din cauză?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-211/09)

(2009/C 193/17)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Karanasou Apostolopoulou și L. Balta, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/24/CE în dreptul intern a expirat la 15 septembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 54, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51.

Recurs introdus la 12 iunie 2009 de Anheuser-Busch, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 25 martie 2009 în cauza T-191/07, Anheuser-Busch, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Budějovický Budvar, národní podnik

(Cauza C-214/09 P)

(2009/C 193/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Anheuser-Busch, Inc. (reprezentanți: V. von Bomhard, B. Goebel, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Budějovický Budvar, národní podnik

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 25 martie 2009 din cauza T-191/07 și
- obligarea reclamantei din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Anheuser-Busch invocă trei motive de recurs, mai precis, în primul rând, o încălcare a articolului 41 alineatul (2) teza a treia din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ corelat cu norma 16 alineatele (1) și (3) și cu norma 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾ al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 ⁽³⁾ al Consiliului privind marca comunitară, în al doilea rând, încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, și în al treilea rând, încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Primele două motive privesc aspecte procedurale. Anheuser-Busch susține că acestea sunt importante în cadrul acestei cauze. Camera de recurs s-ar fi putut pronunța cu privire la opoziția formulată în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 în ceea ce privea berea, numai ținând seama de înregistrarea internațională anterioară nr. 238 203. Aceasta înseamnă de asemenea că nu s-a ținut seama de argumentele prezentate anterior în cursul procedurii de opoziție cu privire la aspectul de a se stabili dacă termenul „Budweiser” este dominant în cadrul mărcilor figurative aparținând Budvar.

Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că Budvar nu avea obligația legală de a aduce dovezi ale prelungirii validității (mai precis a reînnoirii) înregistrării sale internaționale nr. 238 203. Această obligație rezulta din articolul 41 alineatul

(2) teza a treia din Regulamentul nr. 207/2009 corelat cu norma 16 alineatele (1) și (3) și cu norma 20 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare din 1995 și din notificarea OAPI din 18 ianuarie 2002, prin care invita Budvar să prezinte „orice fapte, dovezi sau observații suplimentare în susținerea opoziției”. Obligația constă în prezentarea unei astfel de probe în termenul stabilit prin această notificare, și anume 26 februarie 2002. Cu toate acestea, această dovadă nu a fost făcută decât la 21 ianuarie 2004.

În consecință, concluzia Tribunalului potrivit căreia articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 nu se aplică în ceea ce privește prezentarea certificatului de reînnoire, având în vedere că nu exista o „dată limită” pentru prezentarea acestuia, a fost de asemenea eronată și a implicat o încălcare a acestei dispoziții. În realitate, exista o „dată limită”, iar camera de recurs ar fi trebuit cel puțin să exercite puterea de apreciere pe care i-o conferă articolul 76 alineatul (2) cu privire la aspectul luării în considerare sau nu a probei. Tribunalul a interpretat decizia camerei de recurs în sensul că certificatul de reînnoire a fost prezentat în timp util. În consecință, încălcarea articolului 76 alineatul (2) constă în neutilizarea puterii sale de apreciere de către camera de recurs și în confirmarea acesteia de către Tribunalul de Primă Instanță.

Tribunalul de Primă Instanță nu a recunoscut că dovada utilizării prezentată de Budvar în susținerea opoziției sale nu era suficientă și făcea referire în plus la alte mărci decât cele pe care au fost întemeiate hotărârea atacată și decizia camerei de recurs, încălcând astfel articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

-
- (¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială 17/vol.1, p. 189).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Markkinaoikeus (Suomi) la 15 iunie 2009 — Mehiläinen Oy, Suomen Terveystalo Oyj/Oulun kaupunki

(Cauza C-215/09)

(2009/C 193/19)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Markkinaoikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Mehiläinen Oy, Suomen Terveystalo Oyj

Pârât: Oulun kaupunki

Întrebările preliminare

- 1) Luat în considerare în ansamblu, un acord potrivit căruia o autoritate contractantă municipală încheie cu o întreprindere privată sub forma unei societăți independente un contract privind înființarea unei noi întreprinderi sub forma unei societăți pe acțiuni, în cadrul căreia capitalul și puterea de control sunt împărțite în mod egal între cele două părți și de la care, la înființarea acestei societăți, autoritatea contractantă se angajează să achiziționeze serviciile de sănătate și de bunăstare la locul de muncă pentru proprii angajați, este supus procedurilor de achiziții publice pentru motivul că acordul contractual global se prezintă ca o atribuire a unui contract de achiziții publice de servicii în sensul Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii sau acest acord trebuie considerat crearea unei întreprinderi comune și transferul activităților unei regii municipale, caz în care directiva sus-menționată și obligația de a lansa o cerere de ofertă pe care aceasta o impune nu ar fi aplicabile?
- 2) Pe de altă parte, trebuie considerat relevant în speță faptul că
 - a) în calitate de autoritate contractantă municipală, orașul Oulu s-a angajat să achiziționeze cu titlu oneros prestațiile sus-menționate pentru o perioadă de tranziție de patru ani, la expirarea căreia, conform deciziei sale, intenționează să lanseze din nou o cerere de ofertă pentru furnizarea serviciilor de sănătate la locul de muncă necesare?
 - b) anterior acordului în discuție, cifra de afaceri a regiei municipale, care era un organism ce depindea din punct de vedere organizatoric de orașul Oulu, rezulta în mare parte din alte prestații decât serviciile de sănătate la locul de muncă furnizate angajaților municipali?
 - c) noua întreprindere este creată prin transferul, cu titlu de aport în natură, al activităților regiei municipale, care constau în servicii de sănătate la locul de muncă furnizate atât angajaților municipali cât și unor clienți particulari?

Acțiune introdusă la 16 iunie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta**(Cauza C-220/09)**

(2009/C 193/20)

*Limba de procedură: malteza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Aquilina, W. Wils, agenți)

Pârâtă: Republica Malta

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, omițând să transpună în mod corect în legislația națională anexa prevăzută la articolul 3 alineatul (3), precum și a treia teză a articolului 5 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 93/13/CEE;
- obligarea Republicii Malta la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia Comunităților Europene susține că Republica Malta a omis să transpună în mod corect în legislația națională anexa menționată la articolul 3 alineatul (3), precum și a treia teză a articolului 5 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului (denumită în continuare „directiva”) și că, prin acest fapt, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

Comisia arată că, deși nu este necesar ca fiecare stat să adopte o inițiativă legislativă în vederea punerii în aplicare a unei directive, este indispensabil ca dreptul național să garanteze în mod efectiv deplina aplicare a directivei, ca situația juridică

rezultată din acest drept să fie suficient de precisă și de clară și ca beneficiarii să fie în măsură să cunoască plenitudinea drepturilor lor și, dacă este cazul, să se poată prevala de acestea în fața instanțelor naționale.

În special, în ceea ce privește anexa prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din directivă, Comisia susține că transpunerea acestei anexe în legislația națională este necesară și importantă. Aceasta arată că, în măsura în care lista conținută de anexa la directivă are o valoare indicativă și ilustrativă, constituie o sursă de informații atât pentru autoritățile naționale însărcinate cu aplicarea măsurilor de punere în aplicare, cât și pentru particularii afectați de astfel de măsuri. Pentru acest motiv, în vederea obținerii rezultatului urmărit prin directivă, statele membre trebuie să aleagă o formă și o metodă de punere în aplicare care să garanteze în mod suficient posibilitatea publicului de a lua cunoștință de directiva respectivă.

Comisia arată că Republica Malta a omis să adopte măsuri care să garanteze în mod suficient informarea publicului cu privire la întreaga listă care figurează în anexa la directivă, în special în ceea ce privește punctul 1 literele (a), (f), (g) și (h) și punctul 1 litera (q) în integralitatea sa. În plus, Republica Malta nu a indicat că anexa la directivă a fost reprodusă în totalitate în lucrările pregătitoare ale legii de punere în aplicare a directivei, lucrări pregătitoare care, potrivit tradiției juridice malteze, constituie un ajutor important pentru interpretarea legii. Pe de altă parte, nu există nicio referire în sensul că publicul urma să fie informat într-un alt mod.

În ceea ce privește transpunerea în legislația malteză a celei de a treia teze a articolului 5 din directivă, Comisia arată că transpunerea acestei teze în legislația malteză este necesară și importantă în măsura în care dispozițiile cuprinse la această teză constituie prevederi legislative imperative care conferă mai multe drepturi și mai multă protecție consumatorilor și care sunt un ajutor pentru definirea rezultatului pe care directiva urmărește să îl obțină.

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009
— Spania/Comisia

(Cauza T-259/05) ⁽¹⁾

[„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — In pentru fibre — Căneapă — Banane — Raportul OLAF — Raportul Curții de Conturi — Reuniunea bilaterală vizată de articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1663/95 — Încălcarea a unor norme fundamentale de procedură — Practică abuzivă — Existența unui prejudiciu financiar cauzat FEOGA”]

(2009/C 193/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: T. van Rijn, L. Parpala și F. Jimeno Fernández, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2005/354/CE a Comisiei din 29 aprilie 2005 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea „Garantare” (JO L 112, p. 14).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2005/354/CE a Comisiei din 29 aprilie 2005 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea „Garantare” în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară cheltuielile efectuate de Regatul Spaniei în cadrul ajutoarelor acordate pentru producția de căneapă pentru campaniile 1996/1997-1999/2000.
- 2) Respinge restul cererii.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 3.9.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 iunie 2009
— Danjaq/OAPI — Mission Productions (Dr. No)

(Cauza T-435/05) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Dr. No — Opoziția titularului unor mărci verbale neînregistrate și a semnelor Dr. No și Dr. NO — Lipsa condiției referitoare la existența unor mărci anterioare — Lipsa unui semn distinctiv utilizat în comerț — Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b), alineatul (2) litera (c) și alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b), alineatul (2) litera (c) și alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2009/C 193/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Danjaq, LLC (Santa Monica, California, Statele Unite) (reprezentanți: G. Hobbs, QC, G. Hollingworth, barrister, S. Skrein și L. Berg, solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Mission Productions Gesellschaft für Film-, Fernseh- und Veranstaltungsproduktion mbH (München, Germania) (reprezentant: K. Lewinsky, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 21 septembrie 2005 (cauza R 1118/2004-1) privind o procedură de opoziție între Danjaq, LLC și Mission Productions Gesellschaft für Film-, Fernseh- und Veranstaltungsproduktion mbH.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Danjaq, LLC la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009
— ISD Polska și alții/Comisia**

(Cauze conexate T-273/06 și T-297/06) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare pentru restructurare acordate de Republica Polonă unui producător de oțel — Decizie prin care ajutoarele sunt considerate în parte incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Protocolul nr. 8 privind restructurarea industriei siderurgice poloneze — Acțiune în anulare — Calitate procesuală activă — Termen de introducere a acțiunii — Admisibilitate — Încredere legitimă — Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Rata dobânzii care trebuie aplicată pentru rambursarea ajutoarelor incompatibile — Obligație de cooperare strânsă cu statul membru — Rată a dobânzii compusă — Articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 794/2004”]

(2009/C 193/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante în cauza T-273/06: ISD Polska sp. z o.o. (Varșovia, Polonia); și Industrial Union of Donbass Corp. (Donețk, Ucraina) (reprezentanți: inițial C. Rapin și E. Van den Haute, ulterior C. Rapin, E. Van den Haute și C. Pétermann, avocați)

Reclamantă în cauza T-297/06: ISD Polska sp. o.o. (fostă Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (Varșovia) (reprezentanți: inițial C. Rapin și E. Van den Haute, ulterior C. Rapin, E. Van den Haute și C. Pétermann, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Giolito și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cereri de anulare în parte a Deciziei 2006/937/CE a Comisiei din 5 iulie 2005 privind ajutorul de stat C 20/04 (ex NN 25/04) în favoarea producătorului de oțel Huta Częstochowa SA (JO 2006, L 366, p. 1), în măsura în care prin aceasta anumite ajutoare sunt considerate incompatibile cu piața comună și prin care se impune Republicii Polone recuperarea acestora

Dispozitivul

1) Respinge acțiunile.

2) Obligă ISD Polska sp. z o.o. și Industrial Union of Donbass Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009
— Regionalny Fundusz Gospodarczy/Comisia**

(Cauza T-288/06) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare pentru restructurare acordate de Republica Polonă unui producător de oțel — Decizie prin care ajutoarele sunt considerate în parte incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Protocolul nr. 8 privind restructurarea industriei siderurgice poloneze — Rata dobânzii care trebuie aplicată pentru rambursarea ajutoarelor incompatibile — Obligație de cooperare strânsă cu statul membru — Articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 794/2004”]

(2009/C 193/24)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Regionalny Fundusz Gospodarczy S. A. (fostă Huta Częstochowa S. A.) (Częstochowa, Polonia) (reprezentanți: C. Sadkowski și D. Sałajewski, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Giolito și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2006/937/CE a Comisiei din 5 iulie 2005 privind ajutorul de stat C 20/04 (ex NN 25/04) în favoarea producătorului de oțel Huta Częstochowa SA (JO 2006, L 366, p. 1), în măsura în care prin aceasta anumite ajutoare sunt considerate incompatibile cu piața comună și prin care se impune Republicii Polone recuperarea acestora

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Regionalny Fundusz Gospodarczy SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009
— Operator ARP/Comisia**(Cauza T-291/06) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare pentru restructurare acordate de Republica Polonă unui producător de oțel — Decizie prin care ajutoarele sunt considerate în parte incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Protocolul nr. 8 privind restructurarea industriei siderurgice poloneze — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Noțiunea de beneficiar — Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999”]

(2009/C 193/25)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Operator ARP sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: inițial J. Szymanowska, ulterior J. Szymanowska și P. Rosiak, și în final de P. Rosiak, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Giolito și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2006/937/CE a Comisiei din 5 iulie 2005 privind ajutorul de stat C 20/04 (ex NN 25/04) în favoarea producătorului de oțel Huta Częstochowa SA (JO 2006, L 366, p. 1), în măsura în care prin aceasta anumite ajutoare sunt considerate incompatibile cu piața comună și prin care se impune Republicii Polone recuperarea acestora

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Decizia 2006/937/CE a Comisiei din 5 iulie 2005 privind ajutorul de stat C 20/04 (ex NN 25/04) în favoarea producătorului de oțel Huta Częstochowa SA, în măsura în care acesta vizează societatea Operator ARP sp. z o.o.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 310, 16.12.2006.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009
— ThyssenKrupp Stainless/Comisia**(Cauza T-24/07) ⁽¹⁾

[„Concurență — Înțelegeri — Produse plate din oțel inoxidabil — Decizie de constatare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 a unei încălcări a articolului 65 CO după expirarea Tratatului CECO — Suprataxa pe aliaj — Competența Comisiei — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Autoritate de lucru judecat — Dreptul la apărare — Acces la dosar — Prescripție — Principiul non bis in idem — Cooperare pe parcursul procedurii administrative”]

(2009/C 193/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Stainless AG (Duisburg, Germania) (reprezentanți: M. Klusmann și S. Thomas, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, R. Sauer și O. Weber, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în tot sau în parte a Deciziei Comisiei din 20 decembrie 2006 privind o procedură în temeiul articolului 65 [CO] (Cazul COMP/F/39.234 — Suprataxa pe aliaj — readoptare) și, în subsidiar, cerere de reducere a amenzii aplicate ThyssenKrupp Stainless prin această decizie

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă ThyssenKrupp Stainless AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 14.4.2007.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009
— KG Holding și alții/Comisia**

(Cauzele conexate T-81/07, T-82/07 și T-83/07) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Ajutor pentru restructurare acordat KG Holding NV de autoritățile olandeze — Decizie care declară ajutorul incompatibil cu piața comună și prin care se ordonă recuperarea acestuia — Acțiune în anulare — Inadmisibilitate parțială — Recuperarea ajutorului de la întreprinderile beneficiare aflate în faliment — Orientările comunitare privind ajutorul de stat în vederea salvării și restructurării întreprinderilor aflate în dificultate”)

(2009/C 193/27)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant în cauza T-81/07: Jan Rudolf Maas, în calitate de lichidator în procedura de faliment a KG Holding NV (Rotterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: G. van der Wal și T. Boesman, avocați)

Reclamanți în cauza T-82/07: Jan Rudolf Maas și Cornelis van den Bergh, în calitate de lichidatori în procedura de faliment a Kliq BV (Rotterdam) (reprezentanți: G. van der Wal și T. Boesman, avocați)

Reclamant în cauza T-83/07: Jean Leon Marcel Groenewegen, în calitate de lichidator în procedura de faliment a Kliq Reïntegratie (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: G. van der Wal și T. Boesman, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: H. van Vliet, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2006/939/CE a Comisiei din 19 iulie 2006 privind schema de ajutor notificată de Țările de Jos în favoarea KG Holding NV (JO 2006, L 366, p. 40)

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 2 din Decizia 2006/939/CE a Comisiei din 19 iulie 2006 privind schema de ajutor notificată de Regatul Țărilor de Jos în favoarea KG Holding NV.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Domnul Jan Rudolf Maas, în calitate de lichidator în procedura de faliment a KG Holding NV, suportă propriile cheltuieli de judecată în cauza T-81/07.
- 4) Domnii Jan Rudolf Maas și Cornelis van den Bergh, în calitate de lichidatori în procedura de faliment a Kliq BV, suportă propriile cheltuieli de judecată în cauza T-82/07.

5) Domnul Jean Leon Marcel Groenewegen, în calitate de lichidator în procedura de faliment a Kliq Reïntegratie, suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată în cauza T-83/07, pe acelea efectuate de Comisie în cauza T-83/07.

6) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată în cauzele T-81/07 și T-82/07.

⁽¹⁾ JO C 117, 29.5.2007.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 iulie 2009
— Euro-Information/OAPI (Reprezentare a unei mâini ținând un card urmat de trei triumphiuri)**

(Cauza T-414/07) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative reprezentând o mână ținând un card urmat de trei triumphiuri — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2009/C 193/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Franța) (reprezentanți: P. Greffe, M. Chaminade și L. Paudrat, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și R. Bianchi, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 6 septembrie 2007 (R 290/2007-1) de respingere a cererii de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn reprezentând o mână ținând un card urmat de trei triumphiuri

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obigă Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 26.1.2008.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009
— Okalux/OAPI****(Cauza T-419/07) ⁽¹⁾**

[„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marcă comunitară verbală OKATECH — Revocare parțială — Termen de introducere a acțiunii — Articolele 57 și 77a din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolele 58 și 80 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Principiile protecției încrederii legitime și securității juridice — Dreptul de a fi ascultat”]

(2009/C 193/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Germania) (reprezentant: M. Beckensträter, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Messe Düsseldorf GmbH (Düsseldorf, Germania) (reprezențanți: inițial I. Friedhoff, ulterior S. von Petersdorff-Campen, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei din 3 septembrie 2007 a Camerei a doua de recurs a OAPI (cauza R 766/2007-2) privind o procedură de decădere între Messe Düsseldorf GmbH și Okalux GmbH.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Okalux GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 8, 12.1.2008.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 iunie 2009
— CPEM/Comisia****(Cauza T-444/07) ⁽¹⁾**

[„FSE — Desființarea unui sprijin financiar — Raport al OLAF”]

(2009/C 193/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) (Marsilia, Franța) (reprezentant: C. Bonnefoi, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: L. Flynn și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2007) 4645 a Comisiei din 4 octombrie 2007 prin care se anulează sprijinul acordat de Fondul Social European (FSE) prin Decizia C (1999) 2645 din 17 august 1999, precum și o cerere de despăgubiri

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Centre de promotion de l'emploi par la micro entreprise (CPEM) suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele efectuate în procedura măsurilor provizorii.

⁽¹⁾ JO C 37, 9.2.2008.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 1 iulie 2009
— Perfetti Van Melle/OAPI– Cloetta Fazer (CENTER SHOCK)****(Cauza T-16/08) ⁽¹⁾**

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară verbală CENTER SHOCK — Mărci naționale verbale anterioare CENTER — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera(b) și articolul (52) alineatul (1) litera(a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul CE) nr. 207/2009]”]

(2009/C 193/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Italia) (reprezențanți: P. Perani și P. Pozzi, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Novais Gonçalves, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Cloetta Fazer AB (Ljungsbro, Suedia) (reprezențanți: inițial J. Runsten și S. Sparring, ulterior M. Treis, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 7 noiembrie 2007 (cauza R 149/2006-4) privind o procedură de declarare a nulității între Cloetta Fazer AB și Perfetti Van Melle SpA.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) *Obligă Perfetti Van Melle SpA la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 64, 8.3.2008

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 iulie 2009
— Fitoussi/OAPI — Lorient (IBIZA REPUBLIC)**

(Cauza T-311/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative IBIZA REPUBLIC — Marcă națională figurativă anterioară care reprezintă o stea cu cinci colțuri înconjurată de un cerc — Motiv absolut de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2009/C 193/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Paul Fitoussi (Vincennes, Franța) (reprezentanți: K. Manhaeve, T. van Innis și G. Glas, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Bianchi, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Bernadette Nicole J. Lorient (Ibiza, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 7 mai 2008 (cauza R 1135/2007-2) referitoare la o procedură de opoziție între domnul Paul Fitoussi și doamna Bernadette Nicole J. Lorient.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Îl obligă pe domnul Paul Fitoussi la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 272, 25.10.2008

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2009 — Polonia/Comisia

(Cauza T-258/04) (¹)

[„Acțiune în anulare — Măsuri tranzitorii care trebuie să fie adoptate ca urmare a aderării unor noi state membre — Regulamentul (CE) nr. 60/2004 de instituire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului — Termen de introducere a acțiunii — Data la care începe să curgă termenul — Tardivitate — Inadmisibilitate”]

(2009/C 193/33)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: inițial J. Pietras și E. Ośniecka-Tamecka, ulterior T. Nowakowski, și în cele din urmă M. Dowgielewicz, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial L. Visaggio și A. Stobiecka-Kuik, ulterior T. van Rijn, L. Visaggio și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Cipru (reprezentant: P. Kliridis, agent)

Obiectul

Anularea articolului 5, a articolului 6 alineatele (1)-(3), a articolului 7 alineatul (1) și a articolului 8 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 60/2004 al Comisiei din 14 ianuarie 2004 de instituire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului în vederea aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei la Uniunea Europeană (JO L 9, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 52, p. 202)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.

2) Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

3) Republica Cipru suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 251, 9.10.2004.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 iunie 2009
— AVLUX/Parlamentul European**(Cauza T-524/08) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Contracte de achiziții publice de servicii — Cerere de ofertă în vederea extinderii și renovării clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg — Respingerea ofertei unui candidat — Anularea procedurii de atribuire a contractului — Nepronunțarea asupra fondului”)

(2009/C 193/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: AIB-Vinçotte Luxembourg (AVLUX ASBL) (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: R. Adam, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. Ecker și D. Petersheim, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Parlamentului European din 2 octombrie 2008 de respingere a ofertei prezentate de reclamantă în cadrul cererii de oferte în vederea renovării și extinderii clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg (JO 2008, S 193-254240)

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 30 iunie 2009 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen/Comisia

(Cauza T-550/08 R)

[„Măsuri provizorii — Decizie a Comisiei de aplicare a unei amenzi — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii (rambursarea amenzii deja plătite și renunțarea la garanția bancară) — Absența fumus boni iuris și lipsa urgenței”]

(2009/C 193/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamburg, Germania) (reprezentanți: M. Dallmann și U. Krauthause, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Antoniadis și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C (2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări, în măsura în care prin aceasta se aplică o amendă reclamantei, cerere de exonerare a reclamantei de obligația de a constitui o garanție bancară drept condiție pentru stingerea obligației de plată, alte cereri de măsuri provizorii

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 8 iunie 2009 — Z/Comisia

(Cauza T-173/09 R)

(„Măsuri provizorii — Accesul unui terț vizat la o decizie a Comisiei de stabilire a unei amenzi, încă nepublicată — Cerere de măsuri provizorii — Nepronunțare asupra fondului — Lipsa urgenței”)

(2009/C 193/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Z (X, Germania) (reprezentanți: C. Grau și N. Jäger, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Sauer, V. Bottka și A. Bouquet, agenți)

Obiectul

Acces la Decizia Comisiei din 28 ianuarie 2009 în procedura de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/G/39.406 — furtunuri marine) și eliminarea citării nominale a solicitantului în textul acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii în măsura în care nu a rămas fără obiect.
- 2) Prezenta ordonanță anulează și înlocuiește ordonanța din 6 mai 2009.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 14 mai 2009 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-184/09)**

(2009/C 193/37)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: V. Kontolaimos, E. Leftheriotou și V. Karra, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Admiterea acțiunii și anularea deciziei atacate sau, în subsidiar, modificarea deciziei atacate în sensul unei reduceri a corecției financiare la 5 % sau, în subsidiar, aplicarea corecției de 10 % numai pentru cantitatea corespunzătoare zahărului importat de E.V.Z.;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii în anularea Deciziei Comisiei din 19 martie 2009 „de excludere de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea «Garantare», notificată cu numărul C(2009) 1945 și publicată sub numărul 2009/253/CE (JO L 75, p. 15), privind aplicarea unor corecții financiare restituirilor la export și OCP/zahăr din cauza absenței controalelor, Republica Elenă susține următoarele motive de anulare.

Primul motiv de anulare vizează anularea procedurii de închidere și validare a conturilor pentru încălcarea normelor substanțiale de procedură prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1663/95 ⁽¹⁾, referitoare la o discuție bilaterală privind corecțiile care trebuie efectuate în materia restituirilor la exportul de zahăr încorporat în produse, altele decât cele din anexa I.

Al doilea motiv de anulare vizează aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, motivarea insuficientă și depășirea limitelor puterii de apreciere a Comisiei în ceea ce privește evaluarea riscului pentru FEOGA.

Al treilea motiv de anulare vizează încălcarea principiului proporționalității.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 al Consiliului privind procedura de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 158, p. 6).

Acțiune introdusă la 2 iunie 2009 — Danemarca/Comisia**(Cauza T-212/09)**

(2009/C 193/38)

*Limba de procedură: daneza***Părțile**

Reclamant: Regatul Danemarcei (reprezentanți: J. Bering Liisberg, befuldmægtiget, bistæt af P. Biering og J. Pinborg, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- în principal, anularea Deciziei Comisiei din 19 martie 2009 prin care sunt excluse de la finanțarea comunitară anumite cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare și în cadrul Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA), în măsura în care această decizie privește excluderea de la finanțarea comunitară a cheltuielilor efectuate de Danemarca;
- în subsidiar, anularea în parte a Deciziei Comisiei din 19 martie 2009 prin care sunt excluse de la finanțarea comunitară anumite cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare și în cadrul Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA), în măsura în care această decizie privește excluderea de la finanțarea comunitară a cheltuielilor efectuate de Danemarca și în măsura în care excluderea de la finanțarea comunitară se întemeiază pe:
 - o pretinsă încălcare a dispozițiilor privind controlul suprafețelor retrase din circuitul agricol în 2002, 2003 și/sau în 2004; și/sau
 - o pretinsă încălcare a dispozițiilor privind controlul prin teledetecție în 2003 și/sau în 2004;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită anularea Deciziei Comisiei 2009/253/CE din 19 martie 2009 prin care sunt excluse de la finanțarea comunitară anumite cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare și în cadrul Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA), în măsura în care această decizie privește excluderea de la finanțarea comunitară a cheltuielilor efectuate de Danemarca ⁽¹⁾.

Reclamantul afirmă că, din anumite puncte de vedere, decizia Comisiei este întemeiată pe o interpretare și pe o aplicare greșită a temeiului legal, în special în ceea ce privește întreținerea suprafețelor retrase din circuitul agricol și cerințele referitoare la controlul prin teledetecție.

De asemenea, acesta susține că decizia conține erori fundamentale de argumentare și că, din anumite puncte de vedere, aceasta încalcă principiul încrederii legitime și principiul securității juridice.

În concluzie, reclamantul susține că rectificarea a fost realizată într-un mod contrar liniilor directe ale Comisiei, este insuficient întemeiată în fapt și este lipsită de proporționalitate în lumina faptului că Fondul european de orientare și garantare agricolă nu a fost confruntat cu un risc financiar real în acest caz.

(¹) JO 2009 L 75, p. 15, notificată cu numărul C(2009) 1945

Acțiune introdusă la 9 iunie 2009 — British Telecommunications/Comisia

(Cauza T-226/09)

(2009/C 193/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: British Telecommunications plc (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: G. Robert și M. M. Newhouse, solicitors)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2009) 685 final a Comisiei din 11 februarie 2009 prin care se declară incompatibil cu piața comună ajutorul acordat de autoritățile Regatului Unit reclamantei, sub forma unei garanții publice pentru fondul de pensii al BT [ajutorul de stat nr. C 55/2007 (ex NN 63/2007, CP 106/2006)].

În susținerea cererii, reclamanta invocă șapte motive.

În primul rând, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare de drept apreciind că reclamanta beneficia de un avantaj economic selectiv și că a săvârșit o eroare vădită de apreciere aplicând în mod eronat articolul 87 alineatul (1) CE, precum și conceptul de ajutor de stat. Reclamanta susține că nu a fost luat în considerare de către Comisie ansamblul contextului economic și factual în care reclamanta își exercită activitățile.

În al doilea rând, reclamanta afirmă că, considerând că beneficia de un avantaj economic selectiv din cauza faptului că mandatarii (trustees) regimului de pensii al BT (RPBT) nu

contribuiau la Fondul de protecție a pensiilor (FPP) pentru pensiile afiliaților la RBPT acoperiți de garanția publică, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat principiul egalității de tratament comparând elemente care nu pot fi comparate. Potrivit reclamantei, Comisia nu a ținut cont de diferențele dintre regimurile din sectorul privat, acoperite de FPP, și regimul public, de tip funcție publică, pe care reclamanta l-a moștenit în momentul privatizării.

În al treilea rând, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare de drept și a încălcat principiul încrederii legitime recalcificând o măsură, care nu constituia un ajutor în momentul în care a fost acordată, drept „motiv subiacent” pentru care această măsură trebuia considerată ajutor 20 de ani mai târziu, între timp fiind adoptată o măsură legislativă.

În al patrulea rând, reclamanta susține că, solicitând ca mandatarii RPBT să contribuie la FPP, Comisia a încălcat principiile egalității de tratament și proporționalității.

În al cincilea rând, aceasta afirmă că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și nu a examinat dacă avantajul economic selectiv pe care îl invocă denatura concurența sau afecta schimburile comerciale dintre statele membre în sensul articolului 87 alineatul (1) CE.

În al șaselea rând, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare vădită de fapt și de drept apreciind că resursele publice făceau obiectul unui transfer.

În al șaptelea rând, reclamanta susține că, nemotivând decizia atacată, Comisia a încălcat articolul 253 CE.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2009 — Feng Shen Technology/OAPI– Majtczak (FS)

(Cauza T-227/09)

(2009/C 193/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Feng Shen Technology Co. Ltd (Gueishan, Taiwan) (reprezentanți: W. Festl Wietek and P. Rath, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jarosław Majtczak (Łódź, Polonia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 aprilie 2009 în cauza R 529/2008-4;

- declararea nulității mărcii comunitare nr. 4 431 391; și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața Tribunalului și în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: Marca „FS” pentru produse din clasa 26 — marca comunitară nr. 4 431 391

Titularul mărcii comunitare: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Reclamanta

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: Mai multe înregistrări anterioare ale semnului figurativ „FS” în Taiwan, China și Ghana în legătură cu fermoare și produse similare

Decizia diviziei de anulare: Respinge cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul

Motivele invocate: Încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului [devenit articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului], în măsura în care camera de recurs nu a evaluat în mod corespunzător elementele de probă și înscrisurile furnizate de părți și nu a analizat în mod corespunzător situația de fapt care au condus la concluzia potrivit căreia cererea de înregistrare a mărcii în cauză a fost formulată cu rea-credință

Acțiune introdusă la 10 iunie 2009 — BT Pension Scheme Trustees/Comisia

(Cauza T-230/09)

(2009/C 193/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BT Pension Scheme Trustees Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Derenne și A. Müller-Rappard, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei;
- alternativ, anularea articolului 1 din decizie în măsura în care se referă la faptul că ajutorul de stat a fost aplicat în mod ilegal, precum și a articolului 2, a articolului 3 primul

paragraf și a articolului 4 din decizie în măsura în care se referă la recuperarea ajutorului;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cerere introductivă este formulată de Consiliul de administrație al British Telecommunications Pension Scheme (denumită în continuare „BTPS”) — sistemul de pensii instituit de British Telecommunications plc (denumită în continuare „BT”) — care este responsabil de administrarea sistemului, și anume de colectarea și de investirea cotizațiilor, precum și de plata beneficiilor către angajații pensionați ai BT și către persoanele aflate în întreținerea acestora, în conformitate cu contractul de fiducie care reglementează BTPS și cu dreptul comun.

Prin intermediul cererii introductive, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2009) 685 final a Comisiei din 11 februarie 2009 [ajutorul de stat nr. C 55/2007 (ex NN 63/2007, CP 106/2006)] în măsura în care califică măsura în cauză — „scutirea” BTPS de la plata cotizațiilor la Pension Protection Fund (denumit în continuare „PPF”) „în ceea ce privește obligațiile privind pensiile ale beneficiarului acoperite de garanția publică” — drept un ajutor de stat ilegal și incompatibil în sensul articolului 87 alineatul (1) CE și în măsura în care prevede că ajutorul trebuie recuperat de la beneficiar cu dobânzi de la data punerii în aplicare până la data recuperării.

În cadrul primului motiv, reclamanta susține că decizia a încălcat articolul 87 alineatul (1) CE sub patru aspecte:

În primul rând, potrivit reclamantei, condiția selectivității a fost încălcată întrucât decizia nu a determinat în mod clar sistemul corect de referință și obiectivul acestuia și întrucât, în consecință, Comisia a apreciat în mod greșit că BTPS a beneficiat de o așa-numită „scutire”.

În al doilea rând, se pretinde că cerința avantajului economic a fost încălcată întrucât Comisia nu putea considera că BT beneficiază de un avantaj economic în sensul articolului 87 alineatul (1) CE deoarece Consiliul de administrație plătește cotizații reduse la PPF fără a compara situația generală a BT cu aceea a concurenților săi care nu suferă din cauza aceluiași dezavantaj structural în ceea ce privește costurile pensiilor precum BT.

În al treilea rând, se susține că cerința denaturării concurenței și a afectării comerțului a fost încălcată întrucât, în lipsa oricărui avantaj, astfel cum s-a demonstrat în cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, nu poate exista nicio denaturare a concurenței și/sau nicio afectare a comerțului.

În al patrulea rând, reclamanta invocă faptul că cerința transferului de resurse de stat a fost încălcată întrucât decizia nu putea califica transferul de resurse de stat aferente garanției publice ca transfer relevant de resurse de stat în scopul calificării drept ajutor de stat a imposibilității BTPS de a contribui la PPF.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta afirmă că decizia încalcă articolul 253 CE printr-o motivare neadecvată în ceea ce privește următoarele aspecte:

- motivarea evaluării sistemului general de referință din cadrul analizei existenței unui avantaj selectiv este contradictorie;
- în ceea ce privește analiza condiției selectivității, în special nu este respectată în detaliu analiza în trei etape prevăzută de jurisprudență;
- Comisia ar fi motivat insuficient de ce consideră că obligațiile suplimentare născute în sarcina BT ca urmare a privatizării sunt irelevante în vederea evaluării poziției globale a BT pe piață în comparație cu concurenții săi;
- Comisia nu ar fi explicat modul în care transferul de resurse de stat aferente garanției publice poate constitui transferul relevant de resurse de stat pentru mai multe scutiri [în temeiul prevederilor Legii privind pensiile din 2004 (Pensions Act 2004)] care decurg din existența garanțiilor legale.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantul susține că decizia încalcă noțiunea de ajutor ilegal în sensul articolului 88 alineatul (3) CE coroborat cu articolul 1 litera (f) și cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽¹⁾, întrucât nu există un ajutor care trebuie recuperat nici de la BT, nici de la BTPS și de la Consiliul său de administrație, având în vedere că pretinsul ajutor nu a fost aplicat ca urmare a unui depozit fiduciar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999 L 83, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 41)

Acțiune introdusă la 8 iunie 2009 — Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-236/09)

(2009/C 193/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepi-koinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermizakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Comisiei de respingere a ofertei reclamantei, depusă în urma cererii de ofertă deschisă RTD-R4-

2007-001, lotul 1, „On-site development expertise (intra-muros)” și lotul 2, „Off-site development projects (extra-muros)” (JO 2007/S 238-288854), comunicată reclamantei prin două scrisori distincte din 27 martie 2009, precum și a tuturor celorlalte decizii ale Comisiei, inclusiv cea prin care contractul este atribuit ofertantului câștigător;

- obligarea Comisiei la despăgubirea reclamantei cu suma de 69 445 200 de euro (33 271 920 de euro pentru lotul 1 și 36 173 280 de euro pentru lotul 2) pentru prejudiciul suferit de aceasta din cauza procedurii de atribuire în cauză;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei acțiuni, chiar dacă aceasta este respinsă.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziilor pârâtei de respingere a ofertei pe care aceasta o prezentase în urma unei cereri de ofertă deschisă pentru furnizarea de servicii externe pentru dezvoltarea și susținerea sistemelor de informații și studiile aferente în ceea ce privește atât lotul 1 [„On-site development expertise (intra-muros)”, cât și lotul 2 [„Off-site development projects (extra-muros)”, și de atribuire a contractului ofertantului câștigător. Reclamanta solicită în plus să fie despăgubită pentru prejudiciul care se pretinde că a fost cauzat prin procedura de atribuire.

În susținerea concluziilor sale, reclamanta prezintă următoarele motive de drept:

În primul rând, reclamanta susține că pârâta a săvârșit mai multe erori vădite de apreciere și că aceasta a refuzat să furnizeze reclamantei orice justificare sau explicație, cu încălcarea regulamentului financiar ⁽¹⁾ și a normelor sale de aplicare, precum și cu încălcarea Directivei 2004/18/CE ⁽²⁾ și a articolului 253 CE.

În al doilea rând, reclamanta susține că pârâta a încălcat regulamentul financiar întrucât a constrâns ofertanții să își extindă ofertele împotriva voinței lor. În plus, reclamanta observă că, și dacă se presupune că pârâta avea dreptul să facă acest lucru, ceea ce reclamanta nu consideră, pârâta a decis, cu încălcarea principiilor bunei administrări, al transparenței și al egalității de tratament, să finalizeze procesul de atribuire a contractului chiar după expirarea prelungirii, întrucât, potrivit reclamantei, niciun contract nu poate fi încheiat atunci când una sau mai multe oferte nu mai sunt valabile.

În al treilea rând, reclamanta susține că rezultatul procedurii inițiate prin cererea de ofertă a fost denaturat prin scurgerile de informații în legătură cu o tentativă de a împiedica reclamanta să își exercite drepturile.

Reclamanta prezintă în plus argumente specifice pentru fiecare dintre loturi:

În legătură cu lotul 1, reclamanta susține că pârâta a încălcat principiile egalității de tratament și al bunei administrări întrucât nu a respectat criteriile de excludere care figurează la articolul 93 alineatul (1) și la articolul 94 din regulamentul financiar în cazul unuia dintre membrii consorțiului căruia i-a fost atribuit contractul care nu își respectase obligațiile contractuale în privința sa. În plus, reclamanta observă că persoana căreia i-a fost atribuit contractul a fost autorizată în mod ilegal să utilizeze resurse care provin de la societăți stabilite în țări care nu au aderat la Acordul privind achizițiile publice al Organizației Mondiale a Comerțului și că această practică este ilicită.

În legătură cu lotul 2, reclamanta susține că pârâta nu ar trebui să autorizeze ofertanții care subcontractează cu țări care nu au aderat la Acordul privind achizițiile publice al OMC să participe la procedurile de atribuire. Dacă face totuși acest lucru, reclamanta susține că trebuie să procedeze în mod echitabil, transparent și nediscriminatoriu prin clarificarea criteriilor de selecție pe care le-ar folosi pentru a exclude anumite societăți sau a admite altele. Așadar, în opinia reclamantei, pârâta a utilizat o metodă deosebit de discriminatorie întrucât nu a descris criteriile de selecție pe care le-a folosit pentru a alege ofertanții. În plus, aceasta arată că pârâta nu a respectat criteriile de excludere care figurează la articolul 93 alineatul (1) și la articolul 94 din regulamentul financiar, la articolele 133a și 134 din normele de aplicare și la articolul 45 din Directiva 2004/18/CE, care urmăresc să excludă de la achizițiile publice societățile care au fost condamnate sau care au fost implicate în activități ilicite precum fraudă, corupția, mita sau practicile profesionale incorecte. Reclamanta susține că societatea căreia i-a fost atribuit contractul și-a recunoscut implicarea în activitățile citate anterior și că a fost condamnată de instanțele germane.

În sfârșit, reclamanta susține de asemenea că pârâta a săvârșit mai multe erori vădite de apreciere în privința celor două loturi și în legătură cu calitatea ofertelor prezentate de ofertant pentru administrarea globală a serviciului, pentru comanda de servicii și furnizarea de servicii, precum și propunerea sa tehnică din domeniile vizate de loturi.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

(²) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Acțiune introdusă la 17 iunie 2009 — Région wallonne/Comisia

(Cauza T-237/09)

(2009/C 193/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Région Wallonne (reprezentanți: J.-M. De Backer, A. Lepière, I.-S. Brouhns, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei din 27 martie 2009 referitoare la planul național de alocare belgian în măsura în care prin această decizie se respinge alocarea de cote instalației nr. 116 pentru perioada 2008-2012 și permiterea unei alocări pe tranșe anuale conform anexei Va la PNA;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei din 27 martie 2009 referitoare la planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Belgia pentru perioada 2008-2012, prin care Comisia refuzase corectarea tabelului „plan național de alocare a cotelor” prin care se alocau cote instalației nr. 116.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă patru motive întemeiate pe:

— o încălcare a articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 al Comisiei (¹), în măsura în care Comisia s-ar fi sprijinit pe motive care nu sunt prevăzute de dispoziția aplicabilă;

— o încălcare a obligației de motivare a deciziei atacate, întrucât aceasta nu permite să se determine în ce mod corectarea tabelului „plan național de alocare a cotelor” al Belgiei referitoare la instalația nr. 116 nu s-ar întemeia pe planul național de alocare a cotelor de gaze cu efect de seră notificat de Belgia și aprobat de Comisie anterior;

— o încălcare a principiilor securității juridice și încrederii legitime, în măsura în care decizia atacată ar fi contrară planului național belgian de alocare a cotelor de gaze cu efect de seră aprobat de Comisie;

— o încălcare a principiilor loialității comunitare și bunei administrări, întrucât Comisia a adoptat o decizie contrară unei prime decizii adoptate cu șase luni înainte.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 al Comisiei din 21 decembrie 2004 privind un sistem de registre standardizat și securizat în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 386, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 37, p. 250).

Acțiune introdusă la 23 iunie 2009 — Sniace/Comisia**(Cauza T-238/09)**

(2009/C 193/44)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Sniace, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: F. J. Moncholí Fernández, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Luarea în considerare a prezentei acțiuni în anulare introdusă în temeiul articolului 230 CE și declararea acesteia ca întemeiată;
- anularea și înlăturarea efectelor prevederilor articolului 1 al doilea paragraf din Decizia din 10 martie 2009, prin care se stabilește că următoarele ajutoare de stat puse în aplicare de Spania în favoarea Sniace sunt incompatibile cu piața comună: i) acordul încheiat la 8 martie 1996 între Sniace și Tesorería General de la Seguridad Social privind reeșalonarea datoriilor; ii) punerea în aplicare a acordului încheiat la 5 noiembrie 1993 între Sniace și FOGASA și iii) acordul încheiat la 31 octombrie 1995 între Sniace și FOGASA.
- anularea și înlăturarea efectelor prevederilor articolelor 2 și 3 din Decizia din 10 martie 2009 al doilea paragraf, prin care Spania este obligată:
 - i) să obțină de la beneficiar restituirea imediată și efectivă a ajutoarelor acordate plus dobânzile aferente și
 - ii) să informeze Comisia în termen de două luni cu privire la suma totală, la măsurile adoptate și prevăzute pentru îndeplinirea Deciziei și să furnizeze proba cu înscrisuri a faptului că s-a dispus rambursarea de către beneficiar a ajutorului.
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată care vor fi efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Actul atacat în prezenta acțiune este Decizia Comisiei C(2009) 1479 final din 10 martie 2009 privind măsura C5/2000 (ex NN 118/1997) pusă în aplicare de Spania în favoarea reclamantei (SNIACE) și prin care se modifică Decizia 1999/395/CE din 28 octombrie 1998. Prin această decizie au fost considerate ilegale și incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de Fondul de Garantare Salarial (FOGASA) și de Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) în favoarea SNIACE, în măsura în care acordurile de rambursare a datoriilor încheiate între aceasta din urmă și FOGASA și acordul de reeșalonare încheiat între

SNIACE și TGSS nu îndeplineau condițiile pieței în ceea ce privește tipul de dobândă aplicabil.⁽¹⁾

Prin decizia atacată au fost declarate incompatibile cu piața comună ajutoarele avute în vedere în al doilea paragraf din concluziile reclamantei.

În susținerea concluziilor sale reclamanta invocă, în primul rând, că, prin analiza acordurilor în cauză și prin concluzia că nici FOGASA și nici TGSS nu s-au comportat în același mod ca și un creditor privat, Comisia a interpretat cadrul normativ aplicabil în mod incorect. Reclamanta afirmă în această privință că analiza pârâtei se întemeie pe compararea poziției creditorului privat BANESTO cu cea a FOGASA, realizând o generalizare care constă în extrapolarea nemotivată a comportamentului BANESTO în privința tuturor creditorilor privați.

În orice caz, afirmă reclamanta, în calitatea sa de creditor public s-a comportat în mod practic identic cu BANESTO.

SNIACE susține de asemenea încălcarea obligației de motivare. Aceasta arată, în particular, că Comisia nu motivează în niciun mod „amenințarea de denaturare a concurenței”, care este un element fundamental pentru considerarea unui ajutor drept ajutor de stat.

⁽¹⁾ A se vedea hotărârile pronunțate în cauzele C-342/96 Spania/Comisia (Rec. 1999, p. I-2459), C-525/04 P Spania/Comisia (Rec. 2007, p. I-9947) și T-36/99 Lentz AG/Comisia (Rec. 2004, p. II-3597).

Recurs introdus la 16 iunie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 31 martie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-146/07, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-239/09 P)

(2009/C 193/45)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

În orice caz:

- Anularea în tot și fără nicio excepție a ordonanței atacate;
- declararea faptului că acțiunea în primă instanță, în cadrul căreia a fost pronunțată ordonanța atacată, era perfect admisibilă în tot și fără nicio excepție.

În principal:

- admiterea în tot și fără nicio excepție a concluziilor din acțiunea în primă instanță, precum și obligarea părții la rambursarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de recurent în legătură cu prezenta cauză în ambele instanțe.

În subsidiar:

- trimiterea prezentei cauze spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice, în complet diferit.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este introdus împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 31 martie 2009, pronunțate în cauza F-146/07. Această ordonanță a respins ca fiind în parte inadmisibilă și în parte nefondată o acțiune având ca obiect anularea deciziei părții de a nu da urmare solicitării recurentului de a proceda la o anchetă privind o corespondență care ar fi fost contaminată cu antrax și a cărei victimă ar fi fost recurentul însuși, în perioada în care era afectat la Delegația Comisiei din Angola, precum și o acțiune având ca obiect despăgubirea pentru prejudiciile suferite ca urmare a acestei decizii.

În susținerea pretențiilor sale, recurentul invocă existența unor erori de drept legate de mai multe afirmații ale TFP referitoare la inadmisibilitatea și la caracterul neîntemeiat al concluziilor sale, precum și la falsificarea și la denaturarea faptelor.

Acțiune introdusă la 22 iunie 2009 — Accenture Global Services/OAPI — Silver Creek Properties (acsensa)

(Cauza T-244/09)

(2009/C 193/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Accenture Global Services GmbH (Shaffhausen, Elveția) (reprezentant: R. Niebel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Silver Creek Properties SA (Panama, Panama)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei din 20 martie 2009 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate în cauza R 802/2008-2;
- anularea Deciziei din 25 martie 2008 a diviziei de opoziție a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci,

desene și modele industriale) pronunțate în opoziția nr. B 1019274, și

- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „acsensa” pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 36, 38, 33, 41 și 42

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană „ACCENTURE” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 37, 41 și 42; marca figurativă germană „accenture” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 37, 41 și 42; marca verbală comunitară „ACCENTURE” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 37, 41 și 42; marca figurativă comunitară „accenture” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 37, 41 și 42

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât camera de recurs a comis o eroare de drept atunci când a considerat că nu există un risc de confuzie între mărcile în discuție; încălcarea articolelor 75 și 76 din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât camera de recurs nu a luat în considerare în mod eronat susțineri ale reclamantei privind situația de fapt.

Acțiune introdusă la 24 iunie 2009 — Shell Hellas/Comisia

(Cauza T-245/09)

(2009/C 193/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Shell Hellas Oil and Chemical SA (Shell Hellas AE) (Attica, Grecia) (reprezentant: P. Hubert, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea, în tot sau în parte, a răspunsului negativ implicit al Comisiei din 16 aprilie 2009 la cererea de acordare a accesului la documentele deținute de Comisie (număr de referință: GESTDEM 6159/2008) și stabilirea tuturor consecințelor care se impun în ceea ce privește accesul reclamantei la documentele solicitate;

- în subsidiar, în cazul în care Tribunalul ar considera că este o decizie, anulara, în tot sau în parte, a scrisorii din 15 aprilie 2009 a Secretariatului General al Comisiei în care s-a menționat imposibilitatea de a se răspunde la cererea sa de acordare a accesului la documentele Comisiei (număr de referință: GESTEDM 6159/2008) și stabilirea tuturor consecințelor care se impun în ceea ce privește accesul reclamatei la documentele solicitate;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea deciziei implicite a Comisiei de a refuza să îi acorde accesul la ansamblul documentelor referitoare la ancheta privind piața carburanților, care au făcut obiectul unei corespondențe între Comisie și autoritatea elenă pentru concurență, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003. În subsidiar, în cazul în care Tribunalul ar considera că este o decizie explicită de refuz, reclamanta solicită anularea scrisorii Secretariatului General potrivit căreia Comisia nu este în măsură să furnizeze un răspuns la cererea de acordare a accesului la documente formulată de reclamantă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

Prin intermediul primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 253 CE, reclamanta susține că, întrucât refuzul a fost implicit, pârâta, prin chiar natura deciziei, nu a oferit o motivare care ar fi permis reclamantei cunoașterea motivelor de refuz.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, dacă Tribunalul ar considera fie că scrisoarea Secretariatului General al Comisiei este decizia atacabilă, fie că noua scrisoare a Secretariatului General din 18 iunie 2009 oferă motivele reale ale deciziei implicite, reclamanta arată că motivarea oferită nu răspunde cerințelor de motivare ale articolului 253 CE și contravine literei și spiritului Regulamentului nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 255 CE și a Regulamentului nr. 1049/2001, reclamanta susține că documentele la care a fost solicitat accesul nu intră în domeniul de aplicare al excepțiilor de la principiul transparenței prevăzute de Regulamentul nr. 1049/2001. În această privință, reclamanta arată că:

- Comisia nu a efectuat o analiză document cu document, ci a apreciat în mod general excepțiile regulamentului în privința categoriilor de documente;
- Comisia nu putea consulta în mod direct autoritatea pentru concurență elenă în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 pentru a obține poziția acesteia cu privire la comunicarea documentelor, statul membru fiind singurul abilitat să refuze comunicarea de documente în acest temei;
- Comisia s-a prevalat în mod eronat de excepția referitoare la protecția intereselor comerciale [articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001] pentru a refuza comunicarea documentelor în integralitatea lor

întrucât ar fi în măsură să cenzureze documentele de informații confidențiale;

- Comisia nu se putea prevala de excepția referitoare la protecția activităților de anchetă [articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001] din moment ce autoritatea elenă pentru concurență adoptase deja decizia sa finală în cauza respectivă;
- aceasta nu putea nici să se prevaleze de excepția referitoare la protecția procesului decizional, fie pentru că documentele la care a fost solicitat accesul nu intră în domeniul de aplicare al unui proces decizional, fie pentru că atingerea nu poate fi caracterizată.

În sfârșit, reclamanta susține că, în orice caz, ar exista un interes public superior în obținerea comunicării documentelor în cauză, și anume cel de a permite în mod eficace o aplicare uniformă a dreptului comunitar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 29 iunie 2009 — Insula/Comisia

(Cauza T-246/09)

(2009/C 193/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Marsal și J.-D. Simonet, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- declararea acțiunii drept admisibilă și întemeiată;
- declararea cererii Comisiei prin care aceasta solicită rambursarea unei sume de 189 241,64 euro drept neîntemeiată și, în consecință, obligarea Comisiei la emiterea unei note de credit în valoare de 189 241,64 euro;
- obligarea Comisiei la plata unor daune interese în valoare de 212 597 de euro;
- în subsidiar, declararea faptului că reclamantul are dreptul la o despăgubire compensatorie în valoare de 230 025 de euro;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, întemeiată pe o clauză compromisorie, reclamantul solicită Tribunalului să constate că notele de debit din 25 septembrie 2008, din 26 martie 2009 și din 26 mai 2009, prin care Comisia, în urma unui raport de audit al OLAF, impune recuperarea sumelor plătite anticipat reclamantului, nu sunt conforme cu clauzele contractelor IST-2001-35077 DIAS.NET și IST-1999-20896 MEDIS, încheiate în cadrul unui program specific pentru acțiuni comunitare de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative în domeniul societății informaționale (1998-2002). În subsidiar, reclamantul formulează o cerere de daune interese.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

Prin intermediul primului motiv, acesta contestă exigibilitatea creanței revendicate de Comisie și consideră că ansamblul costurilor pe care le-a declarat Comisiei trebuie considerate eligibile.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantul susține că obligația de cooperare loială și de bună credință în executarea contractului a fost încălcată de Comisie în sensul că aceasta nu ar fi executat în mod corect propriile sale obligații contractuale, în special prin aceea că nu a răspuns timp îndelungat la propunerea de acțiune complementară prezentată de reclamant și că a reziliat în mod abuziv contractul MEDIS pe motiv de insuficiență a rezultatelor, deși această insuficiență nu a fost niciodată invocată anterior și, în opinia reclamantului, nu ar fi putut fi imputată decât Comisiei.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantul invocă lipsa de proporționalitate a sancțiunii pecuniare aplicate de Comisie pentru pretinsa nerespectare a unor obligații contabile care, chiar dacă ar fi fost dovedite, nu ar crea un drept la rambursarea cvasitotalității sumelor plătite anticipat, conform principiilor dreptului administrativ și civil belgian. Reclamantul invocă în consecință dreptul la o despăgubire pentru prestațiile executate.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantul invocă nerespectarea de către Comisie a principiului bunei administrări și a dreptului la apărare în cadrul procesului de verificare și de audit.

Acțiune introdusă la 23 iunie 2009 — Cesea Group/OAPI — Mangini & C. (mangiami)

(Cauza T-250/09)

(2009/C 193/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Cesea Group Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: D. De Simone, D. Demarinis, J. Wrede, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mangini & C. Srl (Sestri Levante, Italia)

Concluziile reclamantei

— Cesea Group Srl solicită anularea sau, în subsidiar, modificarea și limitarea, în conformitate cu motivele expuse ale acțiunii, a deciziei adoptate la 20 aprilie 2009 și notificate la 24 aprilie 2009 de Camera a doua de recurs a OAPI, ca urmare a introducerii recursului nr. R 982/2008-2 în urma procedurii de anulare nr. 2063 C inițiată de societatea Mangini & C. Srl.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă ce conține termenul „mangiami” (cerere de înregistrare nr. 3 113 933) pentru produse din clasele 29, 30 și 32.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Mangini & C. Srl.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: înregistrarea în Italia nr. 819 926 a mărcii verbale „MANGINI” pentru produse și servicii din clasele 30 și 42, marca figurativă italiană nr. 668 388 care conține termenul „Mangini” pentru produse și servicii din clasele 30 și 42, marca figurativă italiană nr. 648 507 care conține termenul „Mangini”, pentru produse din clasa 30, înregistrarea internațională nr. 738 072 a mărcii verbale „MANGINI” pentru produse și servicii din clasele 30 și 42, marca verbală „MANGINI” notoriu cunoscută în Italia în sensul articolului 6 bis din Convenția de la Paris pentru „producție de produse de patiserie, cofetărie, cafea, înghețată și produse zaharoase în general, servicii de bar, bufete cu autoservire și restaurant”; și denumirea comercială „MANGINI” utilizată în cadrul normal al mediului de afaceri în Italia pentru „producție de produse de patiserie, cofetărie, cafea, înghețată și produse zaharoase în general, servicii de bar, bufete cu autoservire și restaurant”.

Decizia diviziei de anulare: respingerea cererii de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei atacate și admiterea parțială a cererii de declarare a nulității.

Motivele invocate:

— Încălcarea articolului 40 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (¹), în măsura în care camera de recurs și-a întemeiat decizia pe examinarea unor documente care nu fuseseră prezentate în fața diviziei de anulare, deși era vorba despre documente indisponibile care nu fuseseră comunicate în termenul acordat de divizia de anulare.

- Ilegalitatea declarării nulității privind produsele din clasa 29, care nu este revendicată de marca internațională a Mangini & C. Srl, și produsele din clasa 30 care nu au legătură cu bomboanele.

(¹) JO L 303, 15.12.1995, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189.

Ațiune introdusă la 26 iunie 2009 — Société des Pétroles Shell/Comisia

(Cauza T-251/09)

(2009/C 193/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société des Pétroles Shell SAS (Colombes, Franța)
(reprezentant: P. Hubert, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea, în tot sau în parte, a răspunsului negativ implicit al Comisiei din 9 mai 2009 la cererea de acordare a accesului la documentele deținute de Comisie (număr de referință: GESTDEM 372/2009) și stabilirea tuturor consecințelor care se impun în ceea ce privește accesul reclamantei la documentele solicitate;
- în subsidiar, în cazul în care Tribunalul ar considera că este o decizie, anularea în tot sau în parte a scrisorii din 7 mai 2009 a Secretariatului General al Comisiei în care s-a menționat imposibilitatea de a se răspunde la cererea sa de acordare a accesului la documentele Comisiei (număr de referință: GESTDEM 372/2009) și stabilirea tuturor consecințelor care se impun în ceea ce privește accesul reclamantei la documentele solicitate;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea deciziei implicite a Comisiei de a refuza să acorde reclamantei accesul la documentele referitoare la o anchetă privind practicile de pe piața furnizării de carburant pentru avioane cu reacție, documente deținute de Comisie sau care au făcut obiectul unei corespondențe între Comisie și autoritatea franceză pentru concurență, în special în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003. În subsidiar, în cazul în care Tribunalul ar considera că este o decizie explicită de refuz, reclamanta solicită anularea scrisorii Secretariatului General potrivit căreia Comisia nu este în măsură să furnizeze un răspuns la cererea de acordare a accesului la documente formulată de reclamantă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă motive identice sau similare cu cele invocate în cauza T-245/2009, Shell Helas/Comisia.

Ațiune introdusă la 30 iunie 2009 — Caixa Geral de Depósitos/OAPI — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona („la Caixa”)

(Cauza T-255/09)

(2009/C 193/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Caixa Geral de Depósitos, SA (Lisabona, Portugalia)
(reprezentanți: F. de la Rosa și M. Lobato García-Miján, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 24 martie 2009 în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară („RMC”);
- în subsidiar, anularea Deciziei anterioare a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 24 martie 2009 în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din RMC;
- obligarea OAPI și, eventual, a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

Marca comunitară vizată: marca figurativă cuprinzând elementul verbal „la Caixa” (cererea de înregistrare nr. 4 685 145), înregistrată pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 36, 38 și 45.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: CAIXA GERAL DE DEPOSITOS S.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mai multe mărci verbale portugheze cuprinzând prefixul „caixa” (nr. 357 311, 261 198, 268 466, 302 708, 303 290, 325 155, 325 156, 325 224, 330 542 și 342 311) înregistrate pentru produse și servicii din clasele 9, 16 și 36, și marca figurativă portugheză (nr. 357 310) cuprinzând termenul „caixa” înregistrată pentru produse și servicii cuprinse în clasele 9, 16 și 36.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte.

Decizia camerei de recurs: admite recursul și anulează decizia atacată.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și, în subsidiar, încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 26 iunie 2009 — Lemans/OAPI — Turner (ICON)

(Cauza T-218/08) ⁽¹⁾

(2009/C 193/52)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 197, 2.8.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 26 iunie 2009 — Lemans/OAPI — Turner (ICON)

(Cauza T-389/08) ⁽¹⁾

(2009/C 193/53)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 301, 22.11.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 iunie 2009 — Tokita Management Service/OAPI — Eminent Food (Tomatoberry)

(Cauza T-435/08) ⁽¹⁾

(2009/C 193/54)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 313, 6.12.2008.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 6 mai 2009 — Campos Valls/Consiliul

(Cauza F-39/07) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Numire — Post de șef de unitate — Respingerea candidaturii reclamantului — Condiții prevăzute de anunțul pentru ocuparea unui post vacant — Eroare vădită de apreciere)

(2009/C 193/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Manuel Campos Valls (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Arpio Santacruz și I. Šulce, agenți)

Obiectul

Anularea deciziilor prin care AIPN, pe de o parte, a respins candidatura reclamantului pentru postul de șef al unității spaniole din DG A, Direcția III — Traducere și producere de documente — Serviciul lingvistic, prevăzut de Comunicarea către personal CP46/06 și, pe de altă parte, a numit un alt candidat în postul menționat

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007, p. 28.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 6 mai 2009 — Sergio și alții/Comisia

(Cauza F-137/07) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Drepturi și obligați — Libertate sindicală — Memorandum de înțelegere Comisie — organizații sindicale și profesionale — Decizii individuale de detașare/scutire de serviciu întemeiate pe un protocol — Act care lezează — Calitate procesuală activă — Funcționar care acționează în nume propriu, iar nu în numele unei organizații sindicale — Inadmisibilitate — Notificare a respingerii reclamației către avocatul reclamantilor — Moment de la care începe să curgă termenul de recurs)

(2009/C 193/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanti: Giovanni Sergio (Bruxelles, Belgique) și alții (reprezentant: M. Lucas, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnul J. Currall și doamna B. Eggers, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, anularea „Memorandumului de înțelegere între Organizațiile Sindicale și Profesionale (OSP) și Direcția generală Personal și Administrație (DG ADMIN)”, precum și a deciziilor Autorității imputernicite să facă numiri (AIPN) confirmate prin memorandumul din 19 decembrie 2006 și a deciziei din 14 noiembrie 2006 și, pe de altă parte, cerere de daune interese cu valoare simbolică de un euro

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Îi obligă pe domnii Sergio, Blanchard, Marquez-Garcia, Scheuer și Wurzler la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 79, 29.3.2008, p. 37.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 18 iunie 2009 — Spee/Europol****(Cauza F-43/08) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Personal al Europol — Post vacant —
Procedură de selecție)**

(2009/C 193/57)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: David Spee (Rijswijk, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial P. de Casparis, avocat, ulterior I. Blekman, avocat)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol) (reprezentanți: D. Neumann și D. El Khoury, asistați de B. Wägenbaur și R. Van der Hout, avocați)

Obiectul

Anularea deciziei Europol de a retrage oferta de muncă pentru care reclamantul își depusese candidatura și de a o publica ulterior, precum și o cerere de daune interese

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă pe domnul Spee la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008, p. 33.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia)
din 11 iunie 2009 — Ketselidis/Comisia****(Cauza F-72/08) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Funcționari — Acțiune — Reclamație administrativă prealabilă — Răspuns provizoriu — Eroare scuzabilă — Lipsă — Decizie implicită de respingere — Reclamație tardivă — Inadmisibilitate — Hotărârea unei instanțe comunitare — Fapt nou esențial — Lipsă)**

(2009/C 193/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Michalis Ketselidis (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Martin și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei implicite de respingere a cererii formulate de reclamant privind modificarea calculului anilor de plată care trebuie luați în considerare la transferul drepturilor sale de pensie dobândite în Grecia către sistemul comunitar

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit nefondată.
- 2) Îl obligă pe domnul Ketselidou la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008, p. 51.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia)
din 11 iunie 2009 — Ketselidou/Comisia****(Cauza F-81/08) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Funcționari — Acțiune — Hotărârea unei instanțe comunitare — Fapt nou esențial — Lipsă)**

(2009/C 193/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Zoe Ketselidou (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. A. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Martin și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei implicite de respingere a cererii formulate de reclamantă privind modificarea calculului anilor de plată care trebuie luați în considerare la transferul drepturilor sale de pensie dobândite în Grecia către sistemul comunitar

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit nefondată.
- 2) O obligă pe doamna Ketselidou la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 313, 6.12.2008, p. 59.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2009 — Strack/Comisia**(Cauza F-61/09)**

(2009/C 193/60)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamant: Guido Strack (Köln, Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtei de respingere a cererii reclamantului privind acordarea accesului la dosar

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziilor implicite și explicate ale pârâtei, în special cele referitoare la acordarea accesului la dosar din 12.9.2008, 3.10.2008 și 14.11.2008, a deciziei domnului Jansen din 19.9.2008 și, în măsura în care se va dovedi necesar, a deciziei din 25.3.2009 de respingere a reclamației R/554/08 formulate de reclamant, în măsura în care limitează sau împiedică accesul complet al reclamantului la toate datele și documentele de care dispune pârâta și care îl privesc pe reclamant, precum și la dosarul său personal și la dosarul medical și la alte tipuri de dosare, ținute în mod corespunzător, omogen, complet și care sunt comprehensibile și accesibile reclamantului fără dificultăți de ordin lingvistic sau formal, în conformitate cu articolele 26 și 26a din statut, care au făcut, eventual, obiectul unor modificări în această privință, decizii prin care s-au respins, cel puțin în parte, cererile reclamantului din 10.7.2008, 19.9.2008 și 28.11.2008;

— obligarea pârâtei la plata de daune interese corespunzătoare către reclamant, ca urmare a comportamentului ilegal al acesteia, cuantumul daunelor interese urmând să fie stabilit în echitate de Tribunal, fără să fie inferior sumei de 2 500 de euro;

— obligarea pârâtei la plata de daune interese lunare către reclamant, începând cu data comunicării prezentei cereri introductive și până la acordarea accesului efectiv și complet la toate datele și documentele litigioase, precum și la dosarul său personal și medical în forma corectă, cuantumul daunelor interese urmând să fie stabilit în echitate de Tribunal, fără să fie inferior sumei de 200 de euro;

— obligarea pârâtei să ramburseze reclamantului cheltuielile care vor fi efectuate pentru consultarea ulterioară a actelor necesare, cu aplicarea, prin analogie, a normelor referitoare la rambursarea cheltuielilor de delegație, în subsidiar, rambursarea cheltuielilor deja efectuate de reclamant pentru deplasările la Luxemburg din 12.9.2008 și 14.11.2008, cu aplicarea aceluiași norme;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2009 — Strack/Comisia**(Cauza F-62/09)**

(2009/C 193/61)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamant: Guido Strack (Köln, Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtei prin care a fost respinsă reclamația reclamantului din 27 noiembrie 2009 ca fiind lipsită de obiect, precum și cererea de despăgubiri a acestuia

Concluziile reclamantului

Reclamantul solicită:

— anularea respingerii implicite de către Comisia Europeană la 8 noiembrie 2008 a cererii reclamantului din 8 mai 2008 și, în măsura necesară în acest scop sau în scopul celui de al patrulea capăt de cerere, anularea de asemenea a deciziei Comisiei din 27 martie 2009 referitoare la reclamația reclamantului;

— obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri adecvate în valoare de cel puțin 15 000 EUR pentru întârzierile și pentru prejudiciile cauzate prin comportamentul nelegal adoptat până în prezent de Comisie cu privire la procedura de evaluare și de promovare și, de asemenea, prin nepunerea în aplicare, până la introducerea prezentei acțiuni, a hotărârilor pronunțate în cauzele T-85/04 și T-394/04;

- în plus, obligarea pârâtei, în ceea ce privește prejudiciile de aceeași natură cauzate în continuare, la plata unei despăgubiri adecvate în valoare de cel puțin 10 EUR pe zi, începând din ziua următoare introducerii prezentei acțiuni și până în ziua în care hotărârile pronunțate în cauzele T-85/04 și T-394/04 sunt puse în aplicare în mod complet și legal prin finalizarea legală a procedurilor de evaluare și de promovare referitoare la reclamant, care fac obiectul acestor hotărâri, finalizare care, în cazul admiterii celui de al cincilea capăt de cerere, echivalează cu plata întregii despăgubiri;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a unei despăgubiri în valoare de cel puțin 5 000 EUR pentru susținerile false cuprinse în scrisoarea acesteia din 27 martie 2009 și care, depășind simpla respingere a reclamației, au adus atingere onoarei și reputației profesionale a reclamantului;
- obligarea pârâtei să plătească reclamantului despăgubiri adecvate în valoare de cel puțin 25 000 EUR întrucât, din culpa exclusivă a pârâtei, reclamantul a fost lipsit de posibilitatea de a beneficia de o procedură de evaluare și de promovare desfășurată în mod legal;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009
— **Albert-Bousquet și alții. și Johansson și alții/Comisia**

(Cauzele conexate F-14/05 și F-20/05.) ⁽¹⁾

(2009/C 193/62)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 132, 28.5.2005, p. 31. și C. 171, 9.7.2005, p. 27.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009
— **De Geest/Consiliul**

(Cauza F-21/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/63)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 171, 9.7.2005, p. 28.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009
— **Delplancke și Governatori/Comisia**

(Cauza F-38/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/64)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 193, 6.8.2005, p. 37.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009
— **Bethuyne și alții/Comisia**

(Cauza F-49/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/65)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 205, 20.8.2005, p. 31.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009
— **De Geest/Consiliul**

(Cauza F-80/05) ⁽¹⁾

(2009/C 193/66)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 281, 12.11.2005, p. 25.

2009/C 193/58	Cauza F-72/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 iunie 2009 — Ketselidis/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Acțiune — Reclamație administrativă prealabilă — Răspuns provizoriu — Eroare scuzabilă — Lipsă — Decizie implicită de respingere — Reclamație tardivă — Inadmisibilitate — Hotărârea unei instanțe comunitare — Fapt nou esențial — Lipsă)	35
2009/C 193/59	Cauza F-81/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 iunie 2009 — Ketselidou/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Acțiune — Hotărârea unei instanțe comunitare — Fapt nou esențial — Lipsă)	35
2009/C 193/60	Cauza F-61/09: Acțiune introdusă la 25 iunie 2009 — Strack/Comisia	36
2009/C 193/61	Cauza F-62/09: Acțiune introdusă la 26 iunie 2009 — Strack/Comisia	36
2009/C 193/62	Cauzele conexe F-14/05 și F-20/05.: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009 — Albert-Bousquet și alții. și Johansson și alții/Comisia	37
2009/C 193/63	Cauza F-21/05: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009 — De Geest/Consiliul	37
2009/C 193/64	Cauza F-38/05: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009 — Delplancke și Governatori/Comisia	37
2009/C 193/65	Cauza F-49/05: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009 — Bethuyne și alții/Comisia	37
2009/C 193/66	Cauza F-80/05: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 iunie 2009 — De Geest/Consiliul	37

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>